

Čeladenský zpravodaj

říjen 2020

Na hosty zahrádky
u Prosperu dohlíží
svatý Patrik

(reportáž z Irského večera
na str. 8-11)

4-6 Od střež doškových...

...až po dnešek aneb Petr Andrlé napsal další knihu, tentokrát o historii Čeladné

15 První měsíc v lavicích

Prvňáci mají za sebou 1. z celkem 90 školních měsíců. Jaké jsou první dojmy?

22-23 Prázdniny dětí z DD

Po jarní izolaci procestovali kluci a holky z DD Čeladná celou republiku

JAK HOUBAŘI ZABLOKOVALI TOČNU

Pavol Lukša

Vážení spoluobčané, příroda kolem nás hraje neskutečnými barvami, a i když je ještě takřka všechno listí na stromech, přeci je to pro nás neklamně znamením, že vstupujeme do podzimního období, respektive do posledního čtvrtletí letošního roku. I když jsou již rána chladná, přeci jen ještě neházíme flintu, tedy v tomto případě úplně letní šatník, do žita, skříní, protože jsme v očekávání babího léta, ale paní Zima o sobě dává pomalými krůčky vědět.

Z lesů se stále chodí s košíky hub, autobusová točna na Podolankách praská ve švech a je přehlcena parkujícími auty, a na autobusy ČSAD pak čeká kilometrové couvání. Neukázněnost osobních aut došla tak daleko, že jsme byli vyzváni společností ČSAD k jednání o další obsluze osady Podolanky. Věřím, že nakonec najdeme společnou cestu k dalšímu pokračování této linky, i když neukázněnost a sobeckost řidičů dopravních prostředků, v tomto případě osobních aut, se rok od roku zvyšuje.

LÍPÍ STŘEŽÍ SVATÍ

V září byly v lokalitě Lípí dokončeny řezbářské práce a místo je pod dohledem těchto patronů: sv. Filip a Jakub (těmto světcům byl zasvěcen původní dřevěný kostel naproti památníku Josefa Kaluse), Panna Maria (je ochránkyní Moravy) a sv. Jan Nepomucký (kterému je zasvěcen náš farní kostel v centru obce). Za zdařilé sochy si dovoluji poděkovat za nás za všechny firmě Sruby Pacák, zejména Ing. Pavlovi Pacákovi.

IRSKÉ LOUČENÍ S PRÁZDNINAMI

Téměř v polovině září, přesně tedy v sobotu 12. září, proběhlo – poněkud později, než bývá zvykem v jiných letech – Loučení s létem. Tato akce letos měla oproti jiným „Loučením“ poněkud slavnostnější nádech. Letní zahrádka hotelu Prosper a náměstí v Čeladné bylo svědkem pojmenování letní zahrady na „Zahradní restaurace sv. Patrika Hotelu Prosper“. Zájem o akci byl značný, o čemž svědčí spousta lidí, kteří se zúčastnili slavnostního aktu „laického svěcení“ sochy Tulamorkou nebo koncertů na náměstí.

KRÁSNOU ZÁŽITEK Z POUTI

Téhož dne, jen o pár hodin později, jsme se mnozí sešli na Podolankách na pouti a mši svatou u renovovaného kříže v lokalitě Podolanky nad bývalým polesím.

To místo samo o sobě na Vás dýchne neskutečnou atmosférou, slavnostně vyzdobený kříž rodinou Kudělovou a kázání hlavního celebranta mše svaté P. ThDr. Mariusze Andrzej Roszewského s teplým podvečerem jen dokreslilo skvělý poutový zážitek.

Samozřejmě k pokrmu duchovnímu patří i světské prožitky a tady se pracovníci Biskupských lesů se svým ředitelem Ing. Liborem Konvičným předvedli, a to nejen po stránce organizačního zajištění tohoto poutního setkání, ale především skvělým daňčím gulášem. Určitě přišel vhod všem poutníkům, kteří si letos odnesli z pouti skvělý zážitek.

V pondělí 28. září jsme pak mši svatou uctili nejen sv. Václava – patrona naší země, ale i Den české státnosti.

POKRAČUJÍ OPRAVY SILNIC

V úterý 29. září započala obec rekonstrukci místních komunikací – kolem dětského domova a k nádraží. Vzhledem k tomu, že investor stavby Residence za kostelem by rád dopisem občanům vysvětlil příčinu špatného stavu místní komunikace k nádraží i dobrou víru provést dílčí a následnou opravu daného úseku místní komunikace, nebudu toto více komentovat, ale vzhledem k blížící se zimě a jejímu dalšímu možnému poškození jsme se rozhodli ji opravit, aby sloužila běžnému provozu, tak jako před zahájením výstavby.

VÝZNAMNÉ ŘÍJNOVÉ DNY

Také v měsíci říjnu jsou dny, které si zasluží naši pozornost.

Již 1. října si připomeneme **Mezinárodní den seniorů**. Tento den věnujeme našim rodičům a prarodičům jako výraz ocenění toho, co pro nás samotné, ale i pro obec vykonali či ještě vykonávají.

1. října oslavme také **Mezinárodní den lékařů**, na počest všem lékařům zachraňujícím životy mnoha lidí po celém světě. Jedná se o jistě obdivuhodné a náročné povolání, neboť právě tady, pod rukama těchto lidí, jde o život. Navíc v dnešní koronavirové době jsou vystaveni obrovskému tlaku nejen oni, ale především jejich rodiny.

15. října je **Den stromů**. Ve světě byl vyhlá-

šený již dříve, ale v České republice se začal slavit od roku 1906. V tento den se po celém světě koná mnoho akcí, například různé prohlídky parků, arboret apod. Tento den by nám měl připomenout při pohledu na svahy odlesněné z důvodu kůrovcové kalamity, jak důležité pro naši obec a celou planetu lesy a stromy jsou, a že jen díky jim se udržuje příznivé bioklima pro život člověka na zemi.

28. října si připomeneme **Den vzniku samostatného Československa**, samostatného státu. I když je tento den především spojován s Tomášem Garrigue Masarykem či Rastislavem Štefánikem nebo Edvardem Benešem, nelze zapomenout ani na důležité, odvážné, ale dlouhodobě opomíjené a ideologicky se nehodící muže října, kterými byli Antonín Švehla, Alois Rašín, František Soukup, Jiří Stříbrný a Vavro Šrobár.

POZVÁNKA NA PIETNÍ VZPOMÍNKU

V úterý 3. listopadu ve 13:00 na místním hřbitově uctíme pietní vzpomínkou 76 let, které 4. listopadu uplynou od hrdinné smrti Janko Ušiaka, legendárního partyzánského velitele 1. Československé brigády Jana Žižky z Trocnova, a našich spoluobčanů Machandera a Winklera, kteří se s dalšími obyvateli naší obce stali obětmi nacistické zvěle. Krev prolitá za naši svobodu v boji s nacistickými okupanty vám nebude nikdy zapomenuta. Uvidíme, zda se pietní vzpomínky budou účastnit i zástupci Budíné, rodné obce Janka Ušiaka, v čele se svým starostou Marianem Čerpákem, vzhledem k této době poznamenané koronavirovou krizí.

Vážení spoluobčané, dovoluji si Vás požádat, abyste opět bedlivě sledovali úřední veřejnou desku, vzhledem k nařízením, které tam obec v souvislosti s touto koronavirovou dobou zveřejňuje. Preji nám všem, aby i v této obtížné době nás Pan Bůh při rozumu zachoval ráčil a ještě jsme si společně užili co nejvíce slunečných dní babího léta.

A nezapomenejte, že v noci 25. 10. si musíme přetočit hodinky ze 3:00 na 2:00.

Leol *fab*

V BESKYDECH TO pořád ŽIJE! MAS Beskydy chystá druhou výzvu

Místní akční skupina Frýdlantsko – Beskydy v listopadu 2020 vyhlásí v pořadí již druhou výzvu na podporu mikroprojektů v rámci programu „V Beskydech to žije – 2021“.

Jedná se o formu finanční podpory, kterou naše MAS Frýdlantsko-Beskydy spolu s Mikroregionem Frýdlantsko – Beskydy plánuje přerozdělit nejlepším projektovým záměrům, jejichž tvůrci jste právě vy, místní lidé. Podpoříme finančně nejen zajištění a vlastní konání vaší akce, ale nově i pořízení drobného vybavení pro dlouhodobější využití na vašich akcích. Veškeré informace k dané výzvě, včetně formuláře žádosti, budou od poloviny října 2020 k dispozici na webových stránkách MAS Frýdlantsko – Beskydy.

Doufáme, že i přes současná opatření a nařízení z důvodu koro-

navirové pandemie, budou mít or-

ganizátoři možnost, ale i chuť realizovat akce v našem regionu, které jsou prospěšné lidem na území a přispívají k rozvoji spolkového a zájmového života, ke spolupráci místních komunit nebo ochraně kulturního a přírodního dědictví. Těšíme se na Vaše projekty.

Radana Maloušková

www.masfrýdlantskobeskydy.cz

Nezapomeňte odstranit stromy a větve kolem vedení

Dovolujeme si upozornit vlastníky a uživatele pozemků, přes něž vede nadzemní elektrické vedení distribuční soustavy provozované společností ČEZ Distribuce, nebo na něž zasahuje ochranné pásmo, na povinnost odstranění a okleštění stromů a jiných porostů ohrožujících bezpečné a spolehlivé provozování zařízení distribuční soustavy.

Zásah provádějte průběžně v období vegetačního klidu, nejpozději ale do 15. listopadu. Po tomto datu je v případě ohrožení bezpečnosti a spolehlivosti provozování distribuční soustavy pracovník pověřený společností ČEZ Distribuce oprávněn ke vstupu na dotčené pozemky za účelem provedení zásahu. Vzniklý klest a zbytky po těžbě budou zlikvidovány a vytěžená užitková dřevní hmota bude uložena v celých délkách do jednotlivých hromad na okraji ochranného pásma nebo ve vzdálenosti 10 metrů od osy vedení na dotčeném pozemku. Pokud již byl vlastník pozemku písemně osloven, tak je nutné postupovat dle obdržených pokynů.

Zásah nesmíte provádět v případě, že se větve stromů a jiných porostů před zásahem dotýkají vedení nebo hrozí při pádu ořezané větve stromů a jiných porostů dotek s vedením. V případě, že zásahem může být ohrožena bezpečnost osob nebo zařízení distribuční soustavy, kontaktujte nás na lince 800 850 860.

Nejmenší povolená vzdálenost větví od nadzemního vedení

U vedení nízkého napětí nn do 1 kV (400/230 V):

- 2 m od holých vodičů a 1,5 m od izolovaného nebo kabelového vedení,
- 1,5 m od holých vodičů a od izolovaného nebo kabelového vedení u stromů a jiných porostů, u kterých se nepředpokládá výstup osob.

U vedení vysokého napětí vn nad 1 kV do 35 kV v rozsahu ochranného pásma:

- vedení bez izolace 7 m,
- izolované vedení 2 m.

U vedení velmi vysokého napětí vvn nad 35 kV do 110 kV v rozsahu ochranného pásma:

- vedení bez izolace 12 m.

Upozornění: V ochranném pásmu nadzemního vedení je zakázáno nechávat růst porosty nad výšku 3 metry. Při neplnění povinností vlastníka může být ERÚ uplatněna sankce.

Děkujeme za spolupráci.

ČEZ Distribuce

Poděkování za mši na Podolánkách

Chtěla bych poděkovat zástupcům Biskupských lesů, panu faráři a všem organizátorům, kteří se i v této nejisté době podíleli na uskutečnění mše svaté na Podolánkách u kříže. Je to opravdu neocenitelný zážitek poslouchat mši svatou v přírodě, kde ji doprovází cinkání ovčích zvonečků a šumění stromů. Pro nás, kteří jsme tam nějakou dobu žili, je to zážitek o to krásnější. Věřím, že tato tradice neskončí a bude dále pokračovat. Ještě jednou všem děkuji.

Ludmila Fantová – Polachová

Osobní asistence v době koronavirové

Naše organizace „Podané ruce – osobní asistence“ poskytuje registrovanou sociální službu osobní asistenci pro seniory a osoby s postižením od jednoho roku věku, kterým pomáhá žít způsobem co nejpodobnějším běžnému životu.

Seniorům i postiženým dětem či dospělým umožňuje uspokojit nejen základní potřeby, ale i kontakty s vrstevníky a okolním prostředím. Pomáhá tedy nejen s hygienou, oblékáním, jídlem a pitím či přesuny po domácnosti, ale nabízí i doprovod k lékaři, na nákup, na koncert či na procházku. Lidé, kterým pomáháme, nejčastěji a nejvíce oceňují, že přes své zdravotní problémy či pokročilý věk mohou zůstat doma, v prostředí, které znají a mají rádi.

I v současné době – době „koronavirové“ – naše osobní asistentky a asistenti odvádějí svou práci. Pro naše klienty jsou oporou a jistotou. Přes všechny překážky a problémy, které současný stav přináší, se nám podařilo služby zachovat a pracovat bez přerušení. Samozřejmě s důrazem na zvýšenou hygienickou a epidemiologickou opatření. Bohužel nám tato situace znemožnila, jako ostatně všem sociálním službám, setkávat se na propagačních akcích, jako jsou dny sociálních služeb, dny obcí apod., a seznamovat s naší činností veřejnost. Věříme, že v poslední třetině roku aspoň některé události zůstanou zachovány.

Na jednu stranu současná situace komplikuje život mnoha lidem

i organizacím, na straně druhé se v letošním roce objevila spousta skvělých nápadů, ochotných a iniciativních lidí, zlepšováků a štědrosti. I my bychom chtěli ze srdce poděkovat za štědré a ochotné lidi, kteří nám pomohli. Díky mnoha dárcům se nám podařilo na počátku mimořádného stavu doplnit potřebné zásoby ochranných pomůcek, zejména roušek, ale i dezinfekce a dalších nezbytných věcí. Děkujeme také všem, kdo nás povzbuzovali, zajímali se o naši práci a podporovali nás. Za dlouhodobou finanční podporu naší služby děkujeme také obci Čeladná.

Zveme vás také na naše webové stránky www.podaneruce.eu.

Jana Marková

Podané ruce®

SENIOR POINT ve Frýdlantu opět v provozu

Vážení senioři, po dlouhé době máme zase otevřeno naše kontaktní místo.

Vaše návštěva má ale několik podmínek:

- je třeba předem si telefonicky domluvit návštěvu během provozních hodin na tel. č. 703 873 899,
- vcházet jednotlivě zadním vchodem (vstup od obchodního domu OMMA), zaklepat na okno s naším označením, abychom vám přišli otevřít,
- dodržovat hygienické předpisy při vstupu (rouška, dezinfekce, odstup a dobrý zdravotní stav).

Děkujeme vám za pochopení a věříme, že se nám podaří i tuto situaci zvládnout a navázat s vámi opět kontakt.

SeniorPoint Frýdlant

Od střech doškových až po dnešek

Petr Anderle napsal knihu o neuvěřitelných přeměnách beskydské obce Čeladná v posledních staletích. Je to čtení zajímavé pro turisty, ale ještě zajímavější pro čeladenské obyvatele.

To je část titulní strany drobné publikace z pera čeladenského publicisty a historika Petra Anderle, která vyšla v polovině měsíce září tohoto roku. Knížečku o 68 stranách (formát B5) vydala obec Čeladná v režii Okrašlovacího spolku Rozhledna v Čeladné. Dílko si nečiní nároků na dokonalý a zcela přesný výklad dávné či nedávné historie Čeladné. I když se zabývá i vznikem jejího názvu a samozřejmě také posledními sportovními a kulturními událostmi v obci. Autor právě spojuje velmi zajímavé události z historie obce s nemé-

ně zajímavými událostmi dneška. Jeho snahou je doložit kontinuitu vývoje, na který velice zdařile navázalo polistopadové vedení obce a samozřejmě, především jeho občané. Pojetím obsahu odmítá naprosto neadekvátní mýtus o jakémsi čeladenském „Beverly Hills“, kterážto teorie vznikla v myslích několika málo vzdělaných závislivců. Do světa jí několika závěrečnými slovy vyprovodili i starosta Pavol Lukša a místostarostka Věra Golová.

red

„Obec Čeladná není sice mým rodištěm, ale je celým mým životem, od čtyřměsíčního mimina, kdy se maminka s tatínkem a starší sestrou přistěhovali do Čeladné.

Znám dobře naše lidi, tak jako oni znají mne. Jejich rodiny i oni sami prošli svou trnitou, krví a potem skrácenou cestou staletími po cestách lemovaných překrásnými vrcholy Smrku, Kněhyně, Malé i Velké Stolové a Ondřejníku. Všude po sobě zanechávaly jejich udřené ruce a znavená těla připomínku na jejich práci.

Zanechali nám po sobě krásný kus země mezi dvěma řekami Čeladenkou a Ondřejnicí, ale i kus dědictví v podobě

staveb, básní nebo jen obyčejných lidských příběhů. Ukázali nám, že bychom vždy měli myslet na naše děti, neboť oni v nich, stejně jako my, spatřovali naději, dali jim vzdělání, aby jim nejen zajistilo lehčí životní pouť po této zemi, ale také, aby byli nositeli a hlavně pokračovateli a jejich důstojnými nástupci.

Vím, jak lehké je něco kritizovat, ale také, jak je hrozně těžké zůstat objektivní, a proto prosím ty, kteří budou jednou hodnotit nás, necht' jsou k našim krokům kritičtí, ale spravedliví.“

Pavol Lukša, starosta

„Čeladenské údolí je jedním z nejkrásnějších koutů našeho Valašska, hlavně v červnu, když omládlé jedle, smrky, borovice a modřiny zvyšují barevnou pestrost zelených odstínů, jimiž krajina zrovna hýří, kdy nejrozmanitější skupiny lip, bříz, osik, javorů, olší, jasanů objevují se oku vždy jinak seřazené a za každým krokem mění scenerii krajinnou v jiné a jiné obrazy. K tomu přimysleme si louky sytě zelené, plné kopretin, jeřábníků a zvonečků, hrčivé potůčky, půvabné lesíky a všechno to zářimované do překrásné obruby hor Smrku, Kněhyně, Stolové Malé i Velké, Ondřejníka a Lysé hory...”

Básník Josef Kalus po 36 letech učitelování v Čeladné

„Jsem moc ráda, že vznikla tato publikace o naší krásné obci a děkuji za možnost, že mohu závěrem připojit pár vět. Obec Čeladná je rodištěm mých rodičů, prarodičů, mého manžela, mne i našich dětí. A byla bych moc ráda, kdyby i ony mohly nadále žít, bydlet a pracovat v této obci, ke které cítím silné pouto a obrovskou lásku.

V obci máme krásnou přírodu, mnoho turistických a rekreačních tras pro výlety, krásných míst, zbudovanou infrastrukturu pro dennodenní kvalitní život, odpočinek a volný čas. Ovšem bez společenství a komunity lidí by obec byla jen prázdným, i když v tomto případě stále krásným, prostorem.

Na historii naší obce, popsanou v této knize, navazují naše dnešní životy. Z některých událostí čerpáme sílu, zkušenost, ponaučení, něco přehlédneme a některé chyby a omyly opakujeme znovu a zase.

Důležité je, aby naše obec nadále žila svým životem, včetně všech radostí a starostí, které k tomu patří. Základní hodnotou každého území, které je „zabydleno“ lidmi, je být domovem. Jednou ze základních potřeb člověka je vědět, čím jsem a kam patřím. Přeji všem, kteří zde žijí a budou v budoucnu žít, zažívat pocit, že patří právě sem a že jsou tu správně.”

Věra Golová, místostarostka

Parní stroj, pekelné síly zdroj

Půjdete-li v Čeladné za krásami přírodními či za památkami stavitelskými, vězte, že tato obec má ještě něco výjimečného. Málokterá obec na Moravě má totiž ve své historii tak úžasné momenty kulturního dědictví jako Čeladná v Beskydech. Když se v rámci valašské a pasekářské kolonizace ve 14. století formovala, postavili místní pasekáři na řece Čeladnici moučný mlýn. To ještě Čeladná neměla své jméno.

Mlýnů bylo v Čeladné nakonec celkem pět. Mlýn, o kterém bude řeč, naposledy vlastnila rodina Herzmanských, z nichž pocházel i poslední čeladenský fojt Josef Herzmansky, který převzal fojtství v roce 1804 od rodiny Šlahorků. Jeho syn František Herzmansky (1806–1885) byl prvním starostou Čeladné a od roku 1848 poslancem Zemského sněmu za Frenštátský okres. Bylo všeobecně známo, že aktivně pracoval v komisi pro zrušení roboty. Ve druhém funkčním období prosadil návrhy na regulaci a zmírnění tzv. propinačního práva. Propinační právo, nebo také výčepní právo, určovalo v podstatě monopol šlechty na „pivo vařiti a kořalku páliť i oboje prodávati“. Tento monopol byl posléze zrušen zemskými zákony v roce 1869.

Textilní podnikatel Jan Viktor Žabenský zakoupil v roce 1880 budovu mlýna, pekárnu a další drobné stavby. Posléze zde postavil mechanickou tkalcovnu. To již měl za sebou

zkušenost s provozem první tkalcovské továrny, kterou postavil dvanáct let předtím v Místku. Jeho mechanická tkalcovna měla celkem 100 stavů.

Dávný mlýnský náhon mu tak zajistil vodní zdroj energie. V prvním desetiletí minulého století zakoupili bratři Žaarové, od roku 1882 noví majitelé tkalcovny, parní stroj, s jehož pomocí vyráběli elektrickou energii. Ta již v té době sloužila i k osvětlení části obce a několika nemovitostí, takže Čeladná se prakticky stala vůbec první obcí na Moravě, mající elektrické veřejné osvětlení. Hned po pražských obcích (Žižkov 1889, Karlín 1895, Smíchov 1897).

Místo, na kterém stávala původní textilka, dostalo moderní háv. Vyrostlo na něm náměstí s desítkami bytů a obchodů. Neschází zde ani budova radnice s ordinacemi lékařů, s lékárnou a s kavárnou. Dávnou historii mechanické tkalcovny z devatenáctého století připomíná průčelí s věžičkou a s hodinami, tvořící kratší stranu jinak otevřeného obdélníku náměstí, jehož obložení připomíná podobu továrních budov dob dávno minulých.

A za tímto průčelím doslova vykukuje tovární komín (postavený v roce 1905), viditelný i na snímku vpravo, který je skutečně původní, byť rekonstruovaný. Není divu, že si na něm udělali své hnízdo čápi. „Přilétají každoročně, vyvedou mladé a pokaždé se těší nad tím, jak se jim ta jejich rodná ves mění k lepšímu...“

A kdy se tak poprvé stalo?

V roce 1958 učinila pečlivá kronikářka obce v obecní kronice tento zápis: „Několik čápů se zdržuje letos u nás v obci, což je nevidaný jev. Celé léto chodili po lukách a po polích a na komíně bývalé továrny Žaarů (dnes posádka) si udělali hnízdo“. Z čehož se dá usoudit, že čápi v Čeladné přebývají již plných šedesát dva let.

Petr Andrlé

Z šera dávných věků vyvstává neuvěřitelná historie i současnost Čeladné

Neobyčejnou kroniku Čeladné si mohou zájemci (zdarma) vyzvednout od 26. 10. v knihovně a IC na náměstí.

A na úplně poslední straně knížky nalezneme snímek s tímto podtextem:

Trochu netradiční pohled do čeladenského údolí. Vlevo je Beskydské rehabilitační centrum, obec je jakoby schovaná v zeleni. Lysá hora v dáli se z tohoto pohledu vůbec nezdá být vedoucí horou Moravskoslezských Beskyd. Ze všech možných úhlů pohledu je Čeladná stále jiná. Ovšem je svá a pestrá. To jí darovala příroda. A zbytek úspěšně dotvářejí lidé.

Září ještě OK, ale...

Venčení v pozdním létě

Klubové září jsme jako obvykle v tuto dobu ještě nasměrovali do „terénu“, zvláště když počasí bylo až na jednu výjimku velmi milosrdné. V klubovně pak probíhalo zdravotní cvičení a karetní párty a angličtináři opět začali psát svůj „nekonečný příběh“.

POHODA V LETOHRÁDKU

Září bylo uvedeno příjemnou vycházkou. Nejprve jsme dorazili do Pstruží, kupodivu jsme minuli oblíbenou Vlčárnu a pokračovali až do Frýdlantu, kde jsme zakotvili v altánku malebného penzionu Letohrádek, kde je vždy romantické posezení. Zpět pak již vlakem.

Skupinka zoufalců na vyhlídce

Detail výhledu ze stezky Valaška

Část výpravy před Libušínem

3 HOSPODY V JEDNOM VÝLETU

Mám zcela konkrétní pocit, že výlet se třemi hospodami tu ještě nebyl. Zdravé turistické jádro si je ale zasloužilo, posuďte sami. Z Ostravice nejprve ke Zbujovi, posléze přes Albínovo náměstí k Veličkům, pak dolů do Malenovic a tam konečně pozdní oběd v Rajské Boudě. S plným břichem se ale špatně chodí, takže zpět již dopravními prostředky.

MLŽNÁ STORY

Den poté jsme v pravé poledne vyrazili hasičským busem s panem Čajánkem na odpolední zájezdík na Pustevny s předtuchou, že tentokrát jsme se do počasí ideálně netrefili. V minulosti

jsem měli na zájezdech téměř vždy až neskutečné štěstí, takže to jednou už muselo skončit... Z autobusu jsme nahoře již vyšlézali do deště a mlhy, na druhé straně jsme se vyhnuli jakýmkoliv návalům a stezku Valaška téměř ovládli, bohužel s absolutně nulovým výhledem. Posléze již bez deště jsme pokorzovali po Pustevnách a poseděli v předčasně opuštěných kolibách. Nicméně i přes nepřízeň počasí měl výlet něco do sebe, vždyť za normálních okolností by se tam nikdo v té slotě nevypravil...

NA OBLÍBENÁ MÍSTA

Ještě v krásném počasí jsme stihli dvě vycházky s oblíbenými cíli: Opálená a Stodola. Na účasti se již projevila zhoršující se koronavirová situace, nicméně i tak to bylo prima.

S FRÝDLANTSKÝMI NA HARTĚ

Na výlet na Pustevny jsme přibrali pár seniorů z Frýdlantu, na oplátku se týden poté zase naše skupina zúčastnila zájezdu na Slezskou Hartu. Zde byla na programu projížďka lodí a posléze přesun do Bruntálu s návštěvou zámku. Tentokrát počasí přálo, takže bezva výlet, děkujeme.

PÁR SLOV ZÁVĚREM

Samozřejmě všichni sledujeme stávající nedobry vývoj koronavirové situace a nikdo neví, jaká opatření dnes, zítra, pozítří budou v platnosti. Podle toho vypadá i sestavování programu. Upustil jsem na říjen od některých záměrů, nicméně i tak je tento program bez záruky.

Prvního října je Mezinárodní den seniorů, ve chvíli, kdy píšu tyto řádky, opravdu nevím, jestli ho vůbec oslavíme. Ale podobné problémy teď řeší v podstatě všude... V případě jakéhokoliv odklonu od daného programu Vás budu všemi dosažitelnými způsoby informovat.

A nakonec: Buďte opatrní a obezřetní, ale nepodléhejte strachu, ten je velký nepřítel naší imunity.

Petr Bernady

PROGRAM NA ŘÍJEN

Zdravotní cvičení

skupina I - úterý 9:00–11:00
skupina II - čtvrtek 9:00–10:00

Posezení v klubovně, společenské hry
úterý 14:00–17:00

Kurz angličtiny pro mírně pokročilé
čtvrtek (15. a 29. 10.) 10:30–12:30

ŘÍJNOVÉ AKCE

Den seniorů v cukrárně

čtvrtek 1. 10., 15:00

Akce proběhla před vydáním zpravodaje.

Za sochami do Frýdku

čtvrtek 8. 10., 12:40

Výlet s cílem ve frýdeckém zámku, kde na nás čeká čtyř-generační výstava významné sochařské rodiny Kmentů a Zoubků. Vstup zdarma! Posléze posedíme v našem oblíbeném penzionu Pod kašnou. Odjezd vlakem ve 13:04, sraz ve 12:40 před DPS.

Rozhledna na Velkém Javorníku

STŘEDA 14. 10., 9:30

Výlet pro zdatné turisty, vlakem z Čeladné v 9:51 do Frenštátu a poté do Veřovic, odtud pak výstup na Velký Javorník, trasu (6–8 km) zvolíme dle situace. Zpáteční cesta pak buď zpět do Veřovic nebo do Frenštátu (dle času a sil). Sraz v 9:30 před DPS, návrat dle situace.

Na úsvitu českých dějin 6

čtvrtek 15. 10., 15:00

Volné pokračování přednáškového cyklu paní Jany Bártové o vzniku a historii zemí koruny české. Nosné téma: Doba vlády Přemysla Otakara II. Vstupné dobrovolné.

Podzimní cesta do Kněhyně

PÁTEK 23. 10., 13:00

Společná vycházka s cílem v restauraci Kněhyně, kde se občerstvíme. V případě zájmu pak můžeme zajít na blízkou Boboffku. Sraz pěších ve 13:00 před DPS. Méně zdatní mohou použít bus ve 14:03 od Prosperu (zpět pak 15:48 resp. 17:35).

Sejdeme se na Rozcestí

čtvrtek 29. 10., 13:30

Společná vycházka s cílem v restauraci Na Rozcestí, půjdeme směrem k nádraží a po „okruhu Anny Trefilové“ pak dorazíme do cíle. Sraz ve 13:30 před DPS. Méně zdatní dojdou přímo (cca 14:30), resp. mohou busem v 15:12 od Prosperu.

WWW.SENIORICELADNA.CZ

Čeladná se zapsala mezi památná místa evropské a světové kultury

12. září 2020 jsme slavnostně odhalili dřevěnou sochu svatého Patrika v zahradní restauraci hotelu Prosper v Čeladné

Někomu by se mohl zdát výše uvedený titul lek poněkud nadsazený. Leč není tomu tak. Podívejme se do světa. Ve Spojených státech je celkem 9 katedrál a bazilik nesoucích jméno svatého Patrika. Jsou i v Karáči (Pakistán), na Novém Zélandu, čtyři jsou v Kanadě, tři v Austrálii a jedna v Indii.

Poprvé se oslavy svatého Patrika uskutečnily v Irsku dne 17. března 1976. Mnoho dalších měst a vesnic v Irsku pořádá vlastní přehlídky a festivaly. Den svatého Patrika se slaví nejen v Irsku, ale také ve Velké Británii, v Austrálii, v Kanadě, v Japonsku, na Novém Zélandu a v Severní Americe. V posledních letech se tyto slavnosti dostá-

vají i do mnoha dalších evropských zemí, jakými jsou Holandsko či Norsko. Sv. Patrik je jako svatý patron uctíván v Anglii, ve východním Štýrsku, dále ve Švábsku, v jehož městě (Hohenstadt) se od roku 1652 konají poutě; ve Francii jsou ostatky uctívány ve městech Rouen a Lérins, je uctíván na mnoha místech také v Austrálii.

Den svatého Patrika je státním svátkem v Irské republice, v Severním Irsku, na ostrově Montserrat a v kanadské provincii Newfoundland a Labrador. Lidé po celém světě ho slaví především hudbou, tancem, zdobí si obličej nebo oděv zeleným trojlístkem a nosí zelené oblečení. V minulých letech

se v Paříži do zelené barvy zahalila bazilika Sacré Coeur na Montmartru. Zeleně osvětlený bývá dokonce i jeden ze symbolů Spojených arabských emirátů - luxusní hotel Burdž al-arab v Abú Zabí. Svatého Patrika uctili i Italové zeleným nasvětlením šikmé věže v Pise nebo římského Kolosea. Nazeleno byly též Niagarské vodopády. A zeleně nasvícena byla i Petřínská rozhledna v Praze.

Starobylé italské město Orvieto nedaleko Říma se pyšní gotickým dómem, klenotem italské gotiky i tajuplnou studnou svatého Patrika. Studnu hlubokou 53 metrů a širokou 13,5 metru vystavěl Antonio da Sangallo mladší.

V zajetí se budoucí irský biskup věnoval mimo jiné i chovu ovcí. Proto ta jeho „čeladenská podoba“.

Římané nazývali Irsko Hibernií. Když do Prahy v 17. století doputovali irští františkáni, postavili nedaleko Pražské brány (1652) kostel Neposkvrněného početí Panny Marie, tuto budovu dnes známe jako dům „U Hybernů“. Jedna z bočních kaplí kostela byla zasvěcena sv. Patrikovi. V ní se tehdy scházelo bratrstvo sv. Patrika.

V obci Ondřejov, dnes je to část Rýmařova, je kaple sv. Anny. V oltáři kaple je symbol jetelového trojlístku sv. Patrika.

Irský biskup je patronem profesí kadeřníků, kovářů, havířů a bednářů. K nám úcty ke sv. Patrikovi z Německa přinesl a zavedl hrabě Jan Špork. Jeho syn František Antonín Špork dal v kostele Nejsvětější Trojice v Kuksu vztyčit oltář sv. Patrika s barokní malbou zázračného uzdravování nemocných. Svatý Patrik tam byl patronem klientů místního hospitalu. Nástěnná malba sv. Patrika se objevuje v 19. století v kostele Nejsvětější Trojice ve Fulneku. Existují dvě sochy sv. Patrika na Těšínsku v Karvině a v Dolní Lutyni z roku 1749.

A tak 12. září tohoto roku byla pokřtěna dvoumetrová dřevěná socha sv. Patrika v zahradní restauraci hotelu Prosper v Čeladné a ona zahradní restaurace byla navždy pojmenována na „Zahradní restauraci sv. Patrika Hotelu Prosper v Čeladné“. Připomíná to i v ten den odhalená pamětní deska na budově hotelu. Sochu i desku odhalili organizátoři v čele se starostou Čeladné Pavlem Lukšou s tím, že památka sv. Patrika bude v Čeladné vždy počátkem září uctívána vhodnou kulturní akcí. Křtu sochy i odhalení desky se zúčastnilo několik set občanů z obce a širokého okolí.

Řezbářka Jana Vytřasová dala soše sv. Patrika podobu pastýře, kterého doprovázejí ovečky s beránkem. Takže jde vlastně o sousoší. Což je spojeno se současným i s historickým obecním znakem Čeladné, v němž je v zeleném rohu stříbrný beran. Čeladná se tak opravdu zapsala mezi památná místa evropské i světové kultury v rámci česko-irské vzájemnosti v evropském i světovém kontextu. To bylo také uvedeno v zahajovacím slovu této význačné kulturně společenské akce.

Jedním z vrcholů letošního irského večera v Čeladné bylo také několik vystoupení souboru irských tanců z Frenštátu pod Radhoštěm. Soubor nese název *Jeleni de luain* a jeho vznik je neméně zajímavý. Jeleni je české označení pro jeden ze základních skoků v irském tanci a de luain znamená v irštině v *pondělí*. Název souboru přivezla do Frenštátu pod Radhoštěm jeho zakladatelka Ing. Ginger Pavla Strnadlová. Tančila v podobném souboru při svých pražských studiích (scházeli se v pondělí) a když se vrátila domů, do Frenštátu pod Radhoštěm, zjistila, že bez irských tanců nemůže být. A tak založila soubor s tímto názvem. Sobotní vystoupení souboru v Čeladné bylo přijato velice vřele – tanečnice i tanečník sklidili zasloužený aplaus. V anketních lístcích, které vyplňovali účastníci večera, bylo vystoupení souboru *Jeleni de luain* hodnoceno na jedničku s hvězdičkou.

Mimochodem – anketních lístků bylo vyplněno téměř tři sta. Většina respondentů hodnotila celý program velice pozitivně, více než polovina z nich chce dostávat e-mailem informace o přípravě dalšího večera, který bude v Čeladné dne 4. září 2021.

Slavnostní přejmenování zahradní restaurace na „Zahradní restauraci sv. Patrika Hotelu Prosper v Čeladné“ nebylo nějakým náhodným dílem. Počátkem září každého roku se na tomto místě (včetně přilehlého čeladenského náměstí) budou scházet příznivci irské kultury a česko-irské vzájemnosti. Uvažuje se například o tom, že by se možná v příštím roce (4. září 2021) mohlo celé čeladenské náměstí rozezvuchet a rozkmitat v desítkách tanců – pokud by se podařilo dát dohromady I. Festival irských tanců na Moravě. Desku na stěně hotelu, jak bylo již uvedeno, odhalili starosta obce Čeladná Pavol Lukša (vpravo) a ředitel hotelu Prosper Emil Hlahůlek.

Sousoší sv. Patrika bylo vyrobeno ze stoletého jasanu z revíru Bobrovníky (polesí Hošťálkovice). Jasan také proto, že jde o posvátný strom všech evropských kultur a má zcela výsadní postavení v keltské (irské) mytologii. V lidové magii pak platilo, že jasan dovede člověka zbavit mnoha neduhů již svou pouhou přítomností. A stoletý jasan pochází mimo jiné ze „země lašské“, jejíž hranice se „zemí valašskou“ prochází někde okrajem Čeladné. Proto byla již pokřtěná socha uvítána delegací Lašského království. Lašský král Zdeňka Viluš I. spolu se dvěma princeznami Lašského království zapěli krásnou Lašskou hymnu.

Účastníci večera opět přivítali velký výběh jídel irské kuchyně, pochopitelně také tradiční pivo Guinness a nejrůznější druhy irské whiskey. A se zájmem sledovali i dvě vyprávění z historie Irska. Jedno se týkalo „Úžasných památek Irska“ a druhé vyprávění bylo na téma „Málo známé z irské historie“. Pro ty, kteří dávali bedlivě pozor, byly připraveny otázky, jako například: *Jak se jmenuje největší kostel v Irsku, jehož hlavní věž dosahuje výšky 70 metrů a v jakém městě se nachází? *Kolik nejvíce návštěvníků najednou smí vstoupit na ostrov Skellig Michael a kde ho v Irsku najdeme? A řada dalších. Kdo se nejrychleji přihlásil se správnou odpovědí, byl odměněn zajímavou cenou související s dnešním Irskem (upomínkové předměty, knihy, nápoje aj.).

Úderem osmnácté hodiny se čeladenské náměstí, na kterém byly připraveny stoly k sezení a stánky se specialitami, rozezvučelo irskou hudbou. Ta je zejména mezi mládeží jak známo velice populární. Takže zasloužený potlesk sklidili členové české hudební rockové skupiny U2 (revival).

Závěr večera, můžeme napsat, že „tradičně již“ patřil ostravské skupině Acoustic Irish (na snímku). V pořadí již druhý Irský večer spojili pořadatelé s již tradičním čeladenským „Rozloučením s létem“. Samozřejmě, že název „Irský večer“ je, pokud jde o výraz večer, spíše metaforou. Letos začal v jednu hodinu po poledni. Možná, že se dočkáme v některém z dalších večerů, že začne třeba již brzy po ránu. Samozřejmě, za předpokladu zajímavého a bohatého a neustále se rozvíjícího programu. Letošním „irským večerem“ si pořadatelé obec Čeladná, Hotel Prosper Čeladná a Okrašlovací spolek Rozhledna v Čeladné nasadili latku poměrně vysoko. Mají tedy (nejlépe hned zítra) o čem přemýšlet a co připravovat.

A ještě poznámka nakonec: skvělé fotografie pořídil již tradičně Josef Konečný z pořádajícího Okrašlovacího spolku Rozhledna.
Další fotky najdete na adrese:

<https://ondrejnikrozhledna.cms.webnode.cz/news/irsky-vecer-12-9-2020/>

Rozhovor s koordinátorem Senior klubu Čeladná ke Dni seniorů: Věřím, že Covid zvládneme, lidstvo už překonalo horší rány

Jedenáctý rok činnosti čeladenkého Senior klubu se zcela vymyká předchozím deseti sezónám, proto i rozhovor s jeho vedoucím Petrem Bernadym byl jiný, než jsme si původně plánovali. A začít nemohl jinak než hodnocením současné koronavirové situace.

Jak Covid-19 změnil činnost klubu?

Na začátku zcela zásadně, ostatně jako životy většiny lidí. V březnu jsme ještě stihli oslavit MDŽ, byla to krásná akce s hudbou, takže kromě tradičních kytiček byly i nějaké ty tanečky. A následující den vyhlásili opatření, která činnost klubu v podstatě zastavila. Takže v druhé půlce března, celý duben a v první polovině května nebylo nic. Já jsem toho využil k přípravě výroční zprávy a drobným úpravám v klubu, na které při běžném provozu nebyl čas, ale ty dva měsíce byly svým způsobem deprimující.

A jaká je aktuální situace?

V květnu jsme mohli začít s výlety, což děláme každý rok, takže jsme se s úlevou vrátili k běžné činnosti. A nyní, když by měla začít klasická podzimní klubová sezóna, se situace zase mění. Teď vůbec nejsem schopen říct, co nás čeká v dalších týdnech a měsících.

A co nálada mezi seniory – jak se za ten půlrok proměnila?

Mezi lidmi je pochopitelně větší či menší strach. Nebojí se jen o sebe, ale mají přirozené obavy o své okolí a uvažují vlastně všichni stejně: Když ten virus chytím, tak to může odnést spousta dalších lidí. Každou chvíli mi někdo před akcí volá: Já nepřijdu, jsem nemocný. Za normálních okolností bychom zůstali v klidu, ale teď netrpělivě čekáme na druhý telefonát, jestli to bude jen nachlazení nebo se prokáže nákaza. Zrovna na náš dnešní výlet na Opálenou přišli chlapi bez manželek – zůstaly doma, rozumím tomu. A to je venkovní akce, u akcí v klubu budou ty obavy ještě větší.

TELEVIZNÍ STRAŠENÍ

Nejsou na vině média a téměř non-stop koronavirové zpravodajství?

To je pravda, díky médiím v tom má hodně starších lidí velký zmatek a já nejsem výjimkou. Na televizi se ale naštěstí moc nedívám. Když začala korona, tak skončila Liga mistrů a já jsem od té doby zapnul televizi jen jednou na zápas Baníku. A zjistil jsem, že mi to nechybí. Samozřejmě mám potřebu zjišťovat, co se děje, takže sleduji situaci hlavně na internetu.

A tam se dá najít těch informací opravdu hodně. Navíc opatření se mění relativně často, což lidem na klidu asi moc nepřidá.

To je fakt, na druhou stranu vůbec nezavídím odpovědným lidem, kteří o tom mají rozhodovat. Ať

rozhodnou tak nebo naopak, vždycky to bude pro někoho blbě. Pro jedny jsou opatření málo přísná, pro jiné už jsou za hranou. Takže se z toho stalo také politické téma a opozice má živnou půdu.

Jak to může skončit?

Klíčová je samozřejmě otázka vakcín. Až budou k dispozici, pak teprve nastanou zajímavé situace. Mám na mysli to, kolik lidí se dá očkovat. Protože logicky pokud má mít očkování smysl, mělo by zasáhnout co největší procento populace. Jenže vztah české společnosti k očkování není jednoznačný... Ale na druhou stranu si myslím, že svět přežil daleko větší krize, od válek přes morové epidemie a španělskou chřipku, takže zcela určitě přežijeme i koronu. Otázka je, za jakou cenu.

Je to mezi seniory převládající názor?

Do hlavy nikomu nevidím – a je fakt, že spousta věcí souvisí s tím, jak o nich přemýšlíme. Někde jsem četl, že až 90 procent nemocí začíná v hlavě, protože provázanost psychiky se somatikou je větší, než si dokážeme představit. Vidíme to na lidech, kteří se dožívají vysokého věku, to jsou ve většině případů pohodáři. Sousedka z DPS, která má 95 let, se usmívá a je očima pozorovatele v pohodě po celý den. Jiná se již blíží stovce a je to u ní podobné, byť už nohy neslouží.

10 LET SENIOR CLUBU

Pojďme zpátky do klubu, který letos oslavil 10. výročí. Jak se za tu dobu jeho činnost proměnila?

Nejdříve fungoval každý všední den kromě pondělka, což pro mě bylo hodně náročné, protože tehdy jsem ještě bydlel v Ostravě a do Čeladné dojížděl. Pak se to trochu utlumilo na jednu větší akci týdně a posledních skoro již pět let, kdy klub funguje pod obcí, máme činnost dva až tři dny v týdnu. A já jsem navíc k dispozici vlastně pořád, protože jsem se z Ostravy přestěhoval do DPS a když je třeba, sjedu tři patra výtahem a jsem v klubovně.

Která z těch klubových fází byla nejlepší?

Na začátku to bylo hodně pestré, dělali jsme spoustu akcí, ale teď jsme se možná dostali do ideálního režimu. Musíme si uvědomit, že na klubové akce chodí hlavně aktivní senioři a ti mají spoustu dalších zájmů či povinností. Na druhou stranu klubová základna, takové to zdravé jádro, zestárla o deset let. To je vidět hlavně na našich výletech – vycházky jsou každým rokem kratší.

A pokud to jde, tak se snažím, aby se do cíle – tedy do hospody – dalo dojet veřejnou dopravou.

Takže dlouhým výletům už odzvonilo?

Úplně ne, samozřejmě děláme i náročnější turistické akce. Ale na těch se nás schází pořád méně. Teď na říjen chystáme Javorník, kde jsme byli před třemi lety, a to už je pro nás opravdu velký kopec. Vzpomínám si, jak jsem tehdy šel to poslední stoupání opravdu přes bolest. Teď jsem ale zjistil, že se to dá trochu obejít, takže to určitě vezmeme tou méně náročnou cestou, i když je o něco delší...

BERUŠKA A ZUBROHLAVA

Kromě tradičních akcí se v posledních letech začaly v programu klubu objevovat i nové aktivity, mám na mysli třeba spolupráci s Beruškou...

To je úžasná spolupráce, trvá už docela dlouho – my je navštěvujeme ve školce, oni nás v klubu. A navíc paní Milena chodí dětem do školky číst. Je to obdivuhodná žena, celoživotní kantorka, a já si jí nesmírně vážím za tu Berušku i za všechno, co dělá pro klub.

Novinkou je taky družba se slovenskými seniory ze Zubrohlavy.

Není to úplná novinka, vždyť naše přátelství trvá už několik let a my jsme vlastně díky iniciativě obce odstartovali partnerství mezi Čeladnou a Zubrohlavou, které se pak začalo rozvíjet i mezi školami a v dalších oblastech.

V Zubrohlavě už jste několikrát byli, slovenští senioři zase navštěvují Čeladnou. Co vám to přináší?

Na začátku jsem netušil, že to bude tak intenzivní, vznikla spousta přátelství a vždycky se na sebe těšíme. Poslední dva roky jezdí vedení obce i na naše klubové narozeniny. My zase sledujeme, jak to mají zorganizované – například členy jejich klubu Jednota jsou snad všichni důchodci ze Zubrohlavy. Netvrdím, že všichni chodí na všechny akce, ale je to jiný svět. Bohužel letos zasáhl koronavirus a plánovaný výlet za slovenskými přáteli jsme museli zrušit. Tedy doufám, že jen odložit, a že se brzy zase setkáme.

SENIORI V ČESKU A V ČELADNĚ

Máte skvělou šanci poznávat, jak žijí senioři na Slovensku. Ale jak dnes žijí v Česku? A jak se jejich možnosti v průběhu let mění?

Dneska je těch možností samozřejmě více než dříve, ale že bych dokázal zhodnotit ten vývoj...

Když je člověk mladý, tak stárí neřeší, ještě ani v padesáti ne... A pak to najednou přijde. Samozřejmě je to individuální, někdo zůstává vnitřně stále mlád a pak jsou tady třicetiletí starci. Já jsem jako mladý vnímal seniory skrze babičku, která vždycky říkala: „Kam ten svět spěje...“ Dneska jsem v pozici té babičky já a s mladýma o světě raději moc nemluví, abych na ně nepřenesl své obavy.

A co vývoj klubů pro seniory?

Upřímně řečeno, nemám to až tak zmapované. Víím, že podobné kluby existovaly už před rokem 1989, některé nabízely spoustu aktivit a jiné byly spíše formální. Vždycky to záleželo na tom, kdo se o klub staral a jak to pro něj bylo důležité. A dnes je to podobné. U nás máme štěstí, že si seniory vzala pod svá křídla obec a ta se fakt stará. Navíc když starosta je takový frajer, že se dokáže převléct do cvičebního úboru a klidně na naší akci udělá pro pobavení ostatních kašpara...

Jak se bude pod hlavičkou obce klub v příštích letech vyvíjet?

Já si naštěstí nedělám plány na nějaké pětiletky, jdu měsíc po měsíci. Máme tradiční akce, ale většinu aktivit chystám podle aktuální situace měsíc dopředu, takže teď nemusíme nic rušit. I když možná budeme – už nějaký čas přemýšlím, že zrušíme Všeomix. Bylo to vlastně hlavně promítání filmů s cestovatelskou tematikou, ale téma se už dost vyčerpalo, navíc konkuruje televize.

Já jsem myslel, že Všeomix je taková vaše show, něco jako divadlo jednoho herce, který třeba uvádí ty filmy...

(smích) Já nemám tendenci vystupovat jako nějaký bavič, na to nemám potenciál. Pokud je nějaký program, tak ho uvedu, a když jsem v dobrém rozmaru, tak mě třeba napadne nějaký vtipný slogan. Vždycky se snažím, aby to nebylo o mé osobě, ale o konkrétním programu, protože ty jsou u nás opravdu na vysoké úrovni, ať už jde o cestovatelské přednášky, hudební programy, hovory s lékařkou a mnoho dalších akcí.

Takže novinky budou spíše postupné.

Je mi jasné, že už jsem za ty roky okoukaný. Jsme sehraná parta, ale fungujeme spolu dlouho a už se nemáme čím překvapit. Na druhou stranu pevně doufám, že mi vydržela motivace, abych činnost klubu posouval někam dál. Ale jak říkáte, žádné velké změny, budu to pořád chystat hezky měsíc po měsíci. Ono se může zdát, že náš klub je moje „one man show“, ale tak to není. Jsem obklopen skvělými ženami (také pár skvělých chlapů se najde), mnohé jsou též aktivním klubovým prvkem. Mám na mysli interní cvičitelky, učitelky, lektorky přednášek a jiných aktivit a v neposlední řadě obslužný personál. A také tříčlennou klubovou radu, se kterou se, jak jinak, v případě potřeby radím.

Využiji této možnosti k velkému poděkování a vyjádření obdivu „naším“ seniorkám a seniorům.

Vladislav Sobol

Španělská bible a vděčná arménská rodina

Velkou část svého profesního života spojil Petr Bernady s Charitou Ostrava, kde působil v několika pozicích. Mimo jiné měl na starost rozjezd azylového domu pro bezdomovce ve Vítkovicích nebo činnost seniorského klubu Gabriel v Zábřehu, který byl možná inspirací pro založení Senior klubu Čeladná.

Svou charitní „kariéru“ začal v roce 1992 v zařízení pro uprchlíky, kde zažil mnoho nezapomenutelných příběhů.

Měli jsme tam uprchlíky prakticky z celého světa, naším úkolem bylo jim pomoci při asimilaci u nás. Byl tam také jeden tichý Kubánek, věřící katolík. Strašně moc toužil po Bibli ve španělsčině. Já jsem tehdy často jezdil do Olomouce, kde jsem se dálkově pokoušel studovat na VOŠ Caritas a v malém knihkupectví na Wurmově ulici jsem se dotázal na tu Bibli. Slíbili, že se ji pokusí sehnat a taky že jo. Přál bych vám vidět výraz obdarovaného, sám jsem měl také slzy v očích,” říká Petr.

Nezapomenutelný příběh zažil s rodinou z Arménie. „Manželé byli vysokoškolsky vzdělaní – on inženýr, ona doktorka. Oba velice sympatičtí. Občas mě pozvali do jejich pokoje na čaj, měli tam po stěnách rozvěšené ty jejich typické koberce. Jejich synovi jsme zařídili studium na VŠB, pánovi místo pomocného dělníka ve Vítkovicích (časem se vypracoval na vyšší pozici) a paní si u nás udělala rekvalifikační kurz na kosmetičku. Po mnoha letech, když jsem končil v seniorském centru Gabriel a předával všechny agendy, tak ta paní nastoupila do knihovny, kterou jsem tam vedl. Nikdy nezapomenu, jak mi při tom setkání po letech říkala: Vy jste nám strašně pomohli a já vám to teď chci vrátit... Byla už v důchodu a přišla jako Arménka do českého charitativního zařízení, aby se tam jako dobrovolnice starala o českou knihovnu,” vzpomíná Petr Bernady.

VS

STATISTICKÉ ÚDAJE Z DESETILETÉ ČINNOSTI KLUBU:

- 68 hudebních pořadů všeho druhu (opera, taneční hudba, zpěvy s harmonikou, cimbálůvky aj.);
- 100 přednášek všeho druhu (cestovatelské, historické, zdravotně aj.);
- 297 vycházek a výletů do blízkého či vzdálenějšího okolí (včetně 24 autobusových);
- 90 akcí „ostatních“ (např. posezení s Beruškou, smažení vaječiny, malování kraslic, výroční setkání, poezie, fotománie, Masopust, svátek žen, den seniorů a spousta dalších);
- Pravidelné akce: zdravotní cvičení ve dvou skupinách, angličtina, karetní odpoledne, v zimním období Všeomix
- 20 individuálně „vyškolených“ uživatelů Internetu (2010-12).

SLOVO ŘEDITELKY

STÁLE S KORONAVIREM V ZÁDECH

První zářiové dny ukázaly, jak moc dětem chyběl kontakt s vrstevníky, pedagogy a pevným pracovním řádem. Den za dnem vyplouvají na povrch důsledky téměř půlročního výpadku klasické prezenční výuky. Pokud vás zajímá, jak vnímají pedagogové stávající situaci napříč všemi ročníky, zde jsou citována zjištění některých z nich:

Znalosti žáků:

- Velké rozdíly ve znalostech jednotlivých žáků.
- Potvrzuje se, že kdo během distanční výuky poctivě pracoval, neztratil pracovní návyky, což se jeví momentálně důležitější než všechny znalosti.
- Mnozí žáci zapomněli základní učivo ČJ (vyjm. slova, slovní druhy...) i M (násobení, dělení, sčítání, odčítání...), úroveň čtení se výrazně zhoršila.
- Jako plus vnímám to, že během distanční výuky se žáci naučili, jak komunikovat prostřednictvím e-mailu (z hlediska češtinářského). Zpočátku psal oslovení málokdo, někdy dokonce chyběl i podpis, později se však komunikace zlepšovala a zdokonalovala. Troufnu si říci, že na naší škole je spousta žáků, kteří po zkušenosti s distanční výukou dokáží napsat e-mail se všemi náležitostmi. A tato zkušenost a dovednost je v dnešní době nezbytností.
- Žáci se nám skoro po půlročních, jak někteří říkají, „prázdninách“, vrátili zpět do školy. Bohužel toto odloučení mělo na některé z nich zcela neblahé účinky. Je faktem, že děti skoro všechno předešlé učivo zapomněly, nebo se jej během distanční výuky pořádně nenaučily. Situace je taková, že nyní jako učitelé stojíme před třídou a rozhodujeme se, na které učivo se zaměříme více, a které dokonce úplně vypustíme.
- Třídy se většinou dělí na dva pomyslné tábory. Jeden z nich je tvořen dětmi, které se do školy těšily a jsou plné energie a odhodlání učit se novým věcem a získávat nové vědomosti. Ne, že by se druhý tábor žáků netěšil, avšak mají ke škole přístup volnější. Této skupině dětí je jaksí všechno jedno a škola jim slouží hlavně ke kontaktu s kamarády. Bohužel my učitelé nebojujeme „jen“ se znalostmi a doved-

nostmi žáků, ale jsme nuceni je také v hodinách neustále okřikovat a usměrňovat v chování. Obecně se žákům vytratila schopnost koncentrovat se na jeden podnět a udržet delší dobu pozornost.

- Znalosti žáků se výrazně liší. Jde velmi znát, kterým dětem se rodiče věnovali a spolupracovali během distanční výuky. Máme bohužel i žáky, kteří v úrovni velmi propadli. Výpadek téměř celého pololetí 1. třídy se podepisuje zejména na pracovní morálce a schopnosti soustředění se na práci. Individuální domácí výuka je od té skupinové velmi odlišná. Někdy mám pocit, že jsem na začátku 1. třídy. Spousta žáků není schopna frontální výuky. Mnohem více jich vyžaduje individuální přístup a jsou daleko méně samostatní.

Chování žáků:

- Problém soustředit se, únava, u některých lenost, nechut do práce, potřeba neustále zpestřovat výuku a zařazovat TV chvilky.
- Někteří žáci vyšších ročníků zjevně zapomněli jména svých kamarádů, a proto teď užívají k oslovení univerzální: „V...“ (jsou-li upozorněni, ani jim to nepřijde divné).
- Zpočátku byli dost upovídaní, plní dojmů, které ihned museli všem sdělit, vykřikování.
- Někteří žáci nebyli téměř půl roku ve škole, proto se dalo očekávat, že následná adaptace na školu bude daleko obtížnější, než jako tomu bývá po klasických letních prázdninách. Pedagogové se proto musí obrnit trpělivostí a znovu a znovu vysvětlovat a připomínat pravidla chování ve škole.
- V chování shledávám problém zejména u žáků, kteří od března zůstali doma. Na druhou stranu jsou disciplinovaní, co se týká nošení roušek.
- Někteří žáci (převážně vyšších ročníků) stále nepochopili, že prázdniny již opravdu skončily a že je nejvyšší čas se znovu ponořit do učení. Letošní rozjezd je u některých jedinců velmi pomalý a bohužel nepomáhá ani časté připomínání, že je nutno se znovu připravovat do jednotlivých vyučovacích předmětů. Ve vzduchu je pořád cítit prázdniny a s nimi i uvolněnost a nesoustředěnost. Toto se projevuje nejen ve vyučovacích hodinách, ale hlavně o přestávkách. Některé z dětí jako by si úplně z hlavy vymazaly předešlé roky strávené ve školních lavicích.

Očekávání...:

- Alespoň malá aktivita ze strany dětí, mám pocit, že jsou stále na dovolené.
- Popravdě očekávání nebyla příliš optimistická, což se na jednu stranu potvrdilo, na druhou stranu jsou však chvíle, kdy z žáků máte radost a říkáte si, že jim v těch jejich hlavičkách přeci jen něco zůstalo. Někdy vás opravdu mile překvapí nejen svými znalostmi, ale i dovednostmi.
- První čtvrtletí bude velmi náročné. Věřím, že důsledností se dostaneme na určitý standard, na který jsme zvyklí. Učivo zameškané nemáme, vyjma jedinců, kteří do školy nedocházeli. Budeme se vše snažit srovnat co nejdříve.
- Co bude dál??? To nikdo neví, nejistota je všudypřítomná.

Spolu s žáky statečně čelíme nepohodlí, které zajisté povinné zakrývání nosu a úst doprovází, a respektujeme dlouhou řadu pokynů a omezení. Během září zůstanou děti doma s každým respiračním onemocněním. Proto jsme zapracovali na sjednocení způsobu podávání informací o probraném učivu. Učivo probrané za celý týden bude od 1. října k patnácté hodině v pátek zveřejněno na naší webové aplikaci Bakaláři (Komens) pro všechny žáky 4. – 9. ročníku.

A co říci na závěr? Musíme se vzájemně podporovat a vydržet.

Jana Satinská

Anketa v první třídě: CO SE TI VE ŠKOLE NEJVÍCE LÍBÍ?

Hanka K.:
Angličtina,
tělocvik
a obědy.

Matyáš Ž.:
Všechno,
tělocvik,
obědy –
nejvíce
rajská
polévka.

Nela L.:
Výtvarka,
angličtina
a školní
družina.

Dominik:
Matema-
tika,
počítání,
písmenka
a paní
učitelka.

Karolínka:
Celá škola
a paní
učitelka.

Mathis:
Všechno,
jen anglič-
tina ne.

David:
Učení
venku.

Kája:
Celá škola
a kamará-
di Matěj a
David.

Larry:
Tělocvik a
přestávky.

Severín:
Úplně
všechno.

Matěj C.:
Celá škola.

Matyáš P.:
Úplně
všechno.

Claudie:
Přestávky.

Ríša:
Tělocvik,
pobyt ven-
ku a školní
družina.

Sebastian:
Všechno,
hlavně
přestávky.

Honzík Š.:
Písmenka
a psaní.

Natálka:
Úplně
všechno,
výtvarka a
tělocvik.

**Honzík
Švr.:**
Jak se učí-
me, úplně
všechno.

Kryštof:
Všechno,
jen anglič-
tina ne.

Hanka B.:
Angličtina
a přestáv-
ky.

Stázinka:
Psaní a
angličtina.

Šimon:
Matema-
tika a
tělocvična.

Nella P.:
Tělocvik a
nová hra
Na zača-
rovanou
bábu.

Adapták třetáků: tři dny bez rodičů

Letošní adapták byl ve znamení každodenního očekávání, jaké změny s sebou přinese stále aktuální situace COVID-19. Vzhledem k situaci a velkému počtu nemocných žáků se nakonec vstříc třídnímu dobrodružství do areálu na Bílé vydala pouze 3. třída.

Děti byly plné očekávání, co nového je v následujících dnech čeká a jakým výzvám budou muset čelit. Pátrací akce v lese, překonávání překážek na pašerácké stezce nebo zdolávání nástrah lanového centra, to vše byla hračka. Pro mnohé bylo největší výzvou strávit 3 dny bez svých milovaných rodičů. Tuto challenge nakonec zvládli všichni na jedničku s hvězdičkou!

Adaptační pobyt byl z části hrazen z veřejné finanční podpory Moravskoslezského kraje v rámci projektu „Pohodová třída“. Cílem této akce bylo sblížení se spolužáky, stmelení kolektivu prostřednictvím zkušenostních her a navázání vztahu s třídním učitelem. Náplní pobytu byly sportovní a dovednostní hry, týmové akce, zážitkové programy, tvořivé aktivity a diskuse.

Michaela Mohylová

Tři dny s partou spolužáků. Třetáci si to náramně užili.

Lanové centrum? Spíš velká pavučina, která všechny školáky dokonale pohltila.

Za tři dny dobrodružství vdčíme daru od Moravskoslezského kraje.

Beskydská idylka. Teď už jsme tým, který školu společně zvládne.

A jak hodnotí adaptační pobyt děti?

- „Moc se nám líbila, pašerácká stezka, že jsme v pokoji spolu a jak na nás všichni byli moc hodní, hlavně dospělí.“

Teri, Teri, Viki

lesní hřiště, výšlap a prolézačky. Bavily mě hry a nástup.“

Lafayette, Jan, Kuba

- „Nejlepší bylo, jak jsme dělali párty. A taky to, jak jsme byli všichni v lanovém centru, dělali úkoly a hráli hry v kruhu.“

Julie, Naty, Nelča, Sofi

ŠKOLNÍ PORADENSKÉ PRACOVISŤE

Výsledky přijímacího řízení na střední školy

Uplynulý školní rok 2019/2020 byl v mnoha směrech neobvyklý, což se dotklo i přijímacího řízení na střední školy. Díky březnovému uzavření škol tak nebylo dlouho jasné, jak bude vlastně přijímací řízení vypadat a nejisté byly i jeho termíny. Nakonec se uskutečnilo až v červnu (normální doba je přitom duben) a s různými dílčími úpravami, což zkomplikovalo nejen přípravu žáků na jednotné přijímací zkoušky, které probíhají písemně, ale způsobilo to také problémy základním a středním školám.

Vše ale nakonec proběhlo zdárně, byť někteří žáci měli i v době hlavních prázdnin plnou hlavu starostí s tím, kterou střední školu budou od září navštěvovat. Naši školu nakonec opustilo nejen 26 absolventů 9. ročníku, ale i dva žáci 8. ročníku a tři žáci 7. ročníku. Jen pro představu přikládáme seznam škol a oborů, kam byli letošní žáci přijati.

7. ROČNÍK

- Gymnázium (Frýdlant nad Ostravicí) – obor **Víceleté gymnázium**
- Gymnázium Petra Bezruče (Frýdek-Místek) – obor **Víceleté gymnázium**

8. ROČNÍK

- Střední odborná škola (Frýdek-Místek) – obor **Zemědělec-farmář**
- Střední odborné učiliště DAKOL (Petrovice u Karviné) – obor **Kuchař-číšník**

9. ROČNÍK

- Gymnázium (Frýdlant nad Ostravicí) – obor **Všeobecné gymnázium**
- Gymnázium a Střední průmyslová škola elektrotechniky a informatiky (Frenštát pod Radhoštěm) – obor **Všeobecné gymnázium**
- Gymnázium BESKYDY MOUNTAIN ACADEMY (Frýdlant nad Ostravicí) – obor **Gymnázium**
- Gymnázium EDUCAnet (Ostrava) – obor **Gymnázium**
- Hotelová škola (Frenštát pod Radhoštěm) obory **Cestovní ruch a Hotelnictví**
- Janáčková konzervatoř (Ostrava) – obor **Hudebně dramatické umění (Herectví)**
- Střední průmyslová škola, Obchodní akademie a Jazyková škola s právem státní jazykové zkoušky (Frýdek-Místek) – obory **Informační technologie, Technické lyceum a Veřejnosprávní činnost**
- Střední průmyslová škola stavební (Valašské Meziříčí) – obor **Technická zařízení budov**
- Střední škola informačních technologií (Frýdek-Místek) – obor **Informační technologie (Programování – internet věcí)**
- Střední škola řemesel (Frýdek-Místek) – obory **Nábytkářská a dřevařská výroba a Stavebnictví**
- Střední škola služeb a podnikání (Ostrava-Poruba) – obor **Fotograf (Multimediální technik)**
- Střední škola technických oborů (Havířov-Šumbark) – obor **Truhlář**
- Střední škola techniky a služeb (Karviná) – obor **Kuchař-číšník**
- Střední škola uměleckých řemesel (Ostrava-Zábřeh) – obor **Multimediální tvorba (Multimédia, animace, design)**
- Střední umělecká škola (Ostrava) – obor **Grafický design (Grafika a animace)**
- Střední zahradnická škola (Ostrava) – obory **Přírodovědné lyceum a Zahradnictví**
- Střední zdravotnická škola (Frýdek-Místek) – obory **Praktická sestra a Sociální činnost**

Pevně věříme, že všichni žáci na středních školách uplatní znalosti a zkušenosti, které načerpali na naší základní škole, a budou se k nám opakovaně vracet.

Na koníčka v roušce

Od jara už není svět jako dřív. Je poznamenán obavami z viru, který, ač nezabíjí lidi po milionech jak v katastrofickém filmu, dokázal narušit každodenní život na celé planetě.

Nová nemoc ukázala, jak moc jsme závislí na způsobu života, který jsme si za staletí vybudovali, a jak moc nás i malé vybočení ohrožuje. Uzavření škol citelně poznamenalo běžný život v rodinách. S dětmi, hlavně mladšími, musel někdo zůstat doma, postarat se jim o jídlo, o učení a také trávení volného času. Byli jsme zvyklí na školní obědy, na pobyt ve školní družině, na zájmové kroužky. Všichni jsme sice byli zvyklí psát s dětmi úkoly a starat se o jejich školní přípravu, ale rozhodně ne v takovém rozsahu, jak se po nás po dobu takzvané distanční výuky žádalo. Trpně jsme se těšili na prázdniny a věřili v naplnění optimistických předpovědí.

Je podzim, přes prázdniny jsme si navíc mysleli, že krize pominula. Školy se rozjíždějí znovu, ovšem s řadou zatěžujících omezení, z nichž nošení roušek je to nejmenší. Poznamenalo to i provoz zájmových kroužků. Je jich méně. Vedoucí se nijak nehrnou, možná kvůli riziku nákazy, možná jim to kvůli komplikujícím opatřením nestojí za námahu. Také řada rodičů sdílí obavy a snaží se minimalizovat sociální kontakty své i svých potomků na nutné minimum.

Letošní nabídka není tak pestrá, jak bývala před léty, ale přesto alespoň „tradiční“ zájmové činnosti dále pokračují. Jde především o kroužek keramiky, pěvecký sbor, latinskoamerické tance, atletiku a výuku angličtiny. Postupně se přidávají další a nabídka se rozrůstá, aktuální stav průběžně zveřejňujeme na webových stránkách naší školy v sekci „Pro žáky“.

Věříme, že i přes složitou a proměnlivou situaci si Vaše děti svého koníčka najdou a s trochou opatrnosti si ho ve zdraví užijí.

jk

VP

Jak jsme v družině hýbali kostrou

Určitě jste i vy zaznamenali z médií zprávy o tom, že současná generace dětí nejraději vysedává u počítačů nebo někde v dosahu wifi s mobilem v ruce. Tak děti ve školní družině na tyhle věci čas nemají.

Pokud nám přeje počasí, tak vyrážíme ven – a tentokrát jsme tam nebyli sami. Přijeli za námi instruktoři z Japa sportu, kteří na školním hřišti připravili skvělý program pro kluky i pro holky. Přivezli s sebou koloběžky a tak ten, kdo měl zájem, si mohl vyzkoušet malou jízdu zručnosti. Zájem o projížďku měli velcí, malí, tlustí, tencí... prostě všichni. Svou sílu si mohly děti vyzkoušet na gumovém popruhu. Školáci se rvali z plných sil o každý centimetr, aby dokázali položit plastový klobouček co nejdále.

Víte, co je to slackline? My už to víme! Je to moderní provazochodectví a tenhle druh pohybu nad zemí jsme si také mohli vyzkoušet. Uf, chtělo to odvahy, ale zvládli to všichni. Nechyběly ani závody v běhu či v hodu na cíl. Pod odborným vedením to šlo skoro samo.

Kdo měl zájem a chuť, tak mohl dělat cokoliv, třeba i tancovat. Pohnout kostrou totiž přišla i naše bývalá žákyně a skvělá tanečnice Terka Bernátová, která to s dětmi prostě umí. A tak společně poskakovali, tancovali, a kdyby neskončili, tak tancují dodnes. Všechno má svůj konec, stejně jako začátek,

Šťastný úsměv na tváři... dětské oči rozzáří

a tak i sportovní odpoledne s názvem Pohni kostrou muselo jednou skončit. Takže sportu zdar... JAPA sportu i Terezce zvlášť!

Těšíme se opět někde při sportování a tančování na viděnou.

Mar.

Zaber, zaber, ještě chvíli! Určitě máš dosti síly.

Chůze po tom úzkém laně, povedla se nečekaně.

Děti jako smetlí... hop a míček letí.

Míček už je ve vzduchu, můžu volat ejchuchu.

S Terkou tanec, cvičení, kluk i holka ocení.

Malý, velký sportovec.... užil si to - jasná věc.

Rovnýma nohama do praxe

Bývalý žák naší školy Patrik Astr, který dnes studuje frýdeckomístecké Gymnázium a Střední odbornou školu, se k nám po necelých čtyřech letech vrátil. To není nic neobvyklého, odchovanci školy se u nás zastavují často, aby se setkali s oblíbenými učiteli a povyprávěli, jak se jim daří. Patrik ale prožil ve škole mnohem delší dobu – den co den docházel do družiny, kde absolvoval odbornou praxi.

Patriku, co studuješ?

Studuji obor veřejnosprávní činnost. Nyní jsem ve čtvrtém, tedy maturitním ročníku.

Proč sis vybral praxi ve školní družině a proč právě ve škole na Čeládné?

Tohle byla má poslední praxe na střední škole, proto jsem se rozhodl si vybrat praxi tam, kde to znám a prostředí je mi velmi blízké. Praxi ve školní družině jsem si vybral, protože jsem si chtěl vyzkoušet, co obnáší práce s dětmi a jaké to je s nimi pracovat.

K čemu ses během praxe dostal?

Dělal jsem inventáře školních družin a seznámil jsem se s dokumentací, která se ve školní družině vede. Svou praxi jsem trávil převážně v oddělení Štěňata, kam chodí děti z II. A a II. B. Společně

s paní vychovatelkou Markovou jsem vedl děti na oběd, chodil s nimi na procházky, na školní hřiště a hráli jsme různé hry na hřišti i v lese a u vody. Byli jsme hodně venku, abychom mohli odložit roušky.

Co se ve škole změnilo od doby, kdy jsi školu jako „mazák“ deváták opustil?

(pokr. na straně 20)

Fotbalovou školičku s Patrikem si děti užily.

[dokončení ze str. 19]

I když to není dlouho, co jsem školu absolvoval, tak se toho na škole změnilo opravdu hodně. Škola je hezky zmodernizovaná a je zde spousta nových učeben, třídy jsou zrekonstruovány, např. z bývalé učebny fyziky a chemie je teď kmenová třída.

Jak to vidíš, když jsi byl v pozici vychovatele... tedy na druhé straně „barikády“? Je něco, co tě překvapilo? Bereme příjemná i nepříjemná překvapení.

Z pozitivní stránky mě překvapila aktivita a kreativita dětí, jejich fyzická zdatnost, obratnost a výdrž. A z negativní stránky je to bohužel to, jak některé děti nejsou ukázněné a neumí uposlechnout pokynů ani paní Markové. Je to škoda, protože takový pak kazí zábavu ostatním a ještě můžou způsobit úraz jak sobě, tak i ostatním.

Zajímá mě, co se ti zdá nejtěžší na práci vycho-

vatele ve školní družině? A co je na ní nejlepší?

Nejtěžší na práci vychovatele je děti stále hlídat a být ve střehu, aby se jim nic nestalo. Nejlepší pak jejich tvořivost a kreativita, která mě velice překvapila, a i to, že se mě děti nebály a hned mě přijaly za dalšího pana vychovatele. Dva týdny uběhly jako voda a bylo pro mě těžké se s dětmi rozloučit. Poslední den jsem dokonce od dětí dostal vysvědčení – od každého zvlášť. A byly tam skoro samé jedničky.

Jak se k tobě chovali pedagogové?

Na škole jsou stále učitelé, kteří mě učili. Všichni se ke mně chovali velice mile a vstřícně.

Máš nějakou příhodu nebo zážitek, který ti zůstane v paměti?

Myslím, že na celou praxi budu vzpomínat dlouho. Jsem rád, že mi paní Marková umožnila si roli vychovatele vyzkoušet, když jsem s dětmi trénoval

fotbalovou školičku. Protože mě baví sport a fotbal zvlášť, tak jsem pro kluky a holky z družiny připravil krátký trénink s míčem. Byl jsem mile překvapený, že se zapojili úplně všichni, i holky. A můžu říct, že některé z nich střílely góly lépe než kluci.

Chtěl by ses věnovat práci s dětmi i po ukončení studia, ať už v rámci své profese nebo třeba v rámci dobrovolnictví?

Než jsem absolvoval praxi v družině, vůbec jsem o takové práci do budoucna nepřemýšlel. Ale práce se mi zalíbila a budu o ní uvažovat.

Na závěr: Jaké jsou tvé plány do budoucna?

Můj nejbližší plán je úspěšně složit maturitní zkoušku a po ní pokračovat na vysoké škole.

Děkuji za rozhovor a můžu slíbit, že ti společně s dětmi budeme držet palce!

Mar.

Patrik zářil v bráně i v družině.

I holky dokážou střílet góly.

Nechyběla závěrečná autogramiáda.

Druháci se loučili s Patrikem neradi.

Řemeslo pod rouškou

Po téměř půlroční přestávce, vynucené koronavirovou pandemií, jsme navázali na sérii workshopů projektu OKAP, který pro základní školy pořádá Střední škola řemesel Frýdek-Místek, a jejíž jedním z partnerů jsme také my.

S tlupou zakuklených banditů z osmé třídy jsme ve čtvrtek 17. září vyrazili na odloučené pracoviště ve Frýdlantu nad Ostravicí, kde probíhá odborný výcvik dřevozpracujících oborů. Pod vedením odborných učitelů si naši žáci vyzkoušeli různé rukodělné dovednosti a z připravených polotovarů si vyrobili několik jednodušších výrobků. Pomáhali jim a radili také vybraní žáci střední školy, na kterých bylo znát, že už o dřevu a jeho zpracování ledacos vědí.

Dřevo bylo, je a bude krásný a vděčný materiál. Dokázat z něj něco hezkého a užitečného vyrobit však vyžaduje znalosti, zkušenosti a v neposlední řadě také zručnost a lásku k řemeslu. Přestože se dnes používá celá řada složitých strojů a zařízení, z nichž většina existuje v podobě automatů řízených počítačem, stále se to bez lidských rukou neobejde. Všichni známe levný prefabrikovaný nábytek z materiálu, který dřevo víceméně jen napodobuje. Ale také víme, že věci ze skutečného pravého dřeva s vysokým podílem ruční práce jsou ceněny mnohem více.

Prošli jsme postupně všechna pracoviště a viděli spoustu strojního vybavení včetně CNC strojů, vyslechli jsme poutavý výklad a viděli stroje při práci. Žáci byli zaujati prací a čas jako vždy rychle utekl. Přesto se však určitě alespoň někteří zamysleli, jestli jejich další osud nebude spjat právě se dřevem.

Na závěr jsme se zeptali žáků, co se jim

líbilo nejvíce. Vyhrála to vlastnoruční výroba dřevěného kraba, kterého si odnesli domů, na druhém místě byly CNC stroje a třetí místo získala ministřelnice, kde jsme si pro zpestření zastříleli na zajíce, samozřejmě dřevěného, ze vzduchovky a s řádným zabezpečením.

jk

Stačí mačkat knoflíky...

Lupénkovou pilku viděli někteří poprvé...

Ke dřevu patří i lepidlo.

Covidu se nebojíme, na Lábusu vyrazíme...

Přesně v tomto duchu a s úsměvem jsme se sešli v podvečer před naší školou, abychom vzápětí nastoupili do „hasičského autobusu“ a vyrazili směr Třinec. Cestou jsme přibrali ještě několik dalších zaměstnanců a kolegů s jejich drahými polovičkami.

Než jsme stačili probrat důležité věci, už pan řidič Eduard Čajánek stál přímo před kulturním domem Trisia a svůj „náklad“ pobídl k výstupu. Patřičně zarouškování jsme se poslušně zařadili do své fronty, abychom se nepomíchali s diváky z přízemí, neboť naše kroky směřovaly na balkón. Místa na nohy tam pravda nebylo mnoho, ovšem zase výhled na scénu jsme měli úžasný, a tak Žena za pultem 2 mohla začít.

Někteří kolegové si dopředu nastudovali, co je čeká. Jiní se nechali překvapit... Pro vás čtenáře mohu prozradit, že duo Kaiser – Lábus je prostě na některý typ scén nepřekonatelné. Když ještě dodám, že každý z herců se představil ve dvojroli, tak možná zatoužíte představení Divadla Kalich také zhlédnout...

Pro ty z vás, kteří se podivují, že jsme i v této době za kulturou vyrazili, dodám,

že celá objednávka již byla realizována počátkem června a na náš dotaz, zda se akce náhodou neruší, nám bylo odpovězeno záporně. Tak jsme tedy snad svojí přítomností dopomohli k důstojné oslavě, neboť jsme si společně s Třinečáky onen pátek 18. září 2020 připomněli přesně 50 let od otevření tohoto jejich kulturního stánku.

LM

Prázdniny kluků a holek z dětského domova komentuje vedoucí vychovatel René Dvoran: Po koronavirové izolaci projeli celou republiku!

TRADIČNÍ VLTAVA

„Každoročně jezdíme s dětmi na Vltavu a ani letos jsme si to nenechali ujít. Vyplováme z Vyššího Brodu a snažíme se doplout do Boršova. Ten nám ale moc nevychází, většinou je počasí proti. Tak tomu bylo i letos. Dojeli jsme ke Keltovi a dál to už nešlo. Děti byly mokré a zmrzlé jak rampouchy...“

ZA ODMĚNU NA BAŤŮV KANÁL

„Vybrané děti si za odměnu užily týdenní pobyt na hausbótu na Baťově kanále. Loď jsme řídili sami! Spali jsme na lodi, někteří pod širákem... Měli jsme s sebou kola, takže plavbu doplňovaly cyklovýlety – třeba na Velehrad nebo do Buchlovic. Projeli jsme i cyklostezky kolem Baťova kanálu.“

VZHŮRU NA PRADĚD!

„Cestou z tábora v Široké Nivě jsme pro děti připravili překvapení – výlet z Karlovy Studánky údolím Bílé Opavy na Praděd.“

Září v MŠ Krteček: Pohodový začátek

Vzhledem ke covidové situaci, která nám nastala na jaře tohoto roku, jsme byli všichni rádi, že 1. 9. 2020 začal nový školní rok. Každý začátek je těžký a proto se nástup některých nových dětí neobešel bez slziček. Ale hodné paní učitelky a podnětné prostředí tříd pomohlo malým kamarádům vykouzlit úsměvy na tvářičkách velmi brzy.

Prvního září jsme si sice všichni užili vnitřní prostory mateřské školy, protože nám nepřálo počasí, další dny se však již nesly ve jménu babího léta. A tak si děti mohly opět vyzkoušet prvky na naší školní zahradě. Je zrekonstruovaná teprve jeden školní rok a děti na ní pobývají velmi rády. V rozvíjení

jejich přirozeného temperamentu jim pomáhá velký výběr dětských dopravních prostředků a také jsme krásné teplé dny využili ke cvičení venku. Samozřejmě je v okolí čeladenské mateřské školy spousta krásných míst, kde si děti mohou rozvíjet své poznání pozorováním přírodního prostředí.

Máme pro nový školní rok odvážné plány, ale pohlížíme na vše střídmo. Věříme, že nám nastávající situace dovolí pracovat, hrát si a těšit se ze života. Přejeme nám i vám všem pevné zdraví a veselou mysl.

Ivana Chýlková, Aneta Profotová

Na zahradě školky probíhají napínavé fotbalové zápasy.

Ukažte mi to vaše mimčo, já vám ho vyšetřím.

Malí architekti, konstruktéři a stavaři...

Školka dětem nabízí spoustu výtvarných a kreativních aktivit.

Když prší, hrajeme si ve třídě...

...nebo kreslíme, jaké jsou na obloze mraky.

Netradiční výtvarné tvoření z víček od PET lahví.

Bábovky jsou společné, musíme si je půjčovat...

Projektový den: Žabičky v Bílé

Děti ze třídy Žabička se zúčastnily projektového dne v dětském parku Bílá.

Ihned po příjezdu se děti proměnily v piráty a mohly si vyzkoušet odvahu na lanových drahách, soustředění při hledání pokladu,

orientaci v síťovém bludišti, rovnováhu ve skákacím hradu i manuální zručnost při výrobě vlajky.

To se nám moc líbilo!

redakce MŠ

Chycený tygr, nebo vlastně tygřátko.

Tady to vypadá jako v ponorce!

Před indiánskými stany probíhala velká zkouška auťáků.

Zkouška odvahy na lanové dráze.

Od adaptace k práci v centrech aktivit

V září jako každý rok probíhá ve školce adaptace dětí. Přesto je to každý rok jiný, protože přicházejí nové děti a ty stávající během prázdnin povyrostou.

Děti se nejdříve seznámí navzájem, poznávají prostředí školky, vytvoří si společně pravidla, poučí se o bezpečném chování nejen ve školce, ale také venku na zahradě a na procházce. Když už se cítí bezpečně a jistě, začneme tvořit a seznamovat se s centry aktivit. A co to vlastně jsou ta centra?

Centra jsou oddělené koutky ve třídě, které stimulují děti ke hře a práci. Jsou vybaveny materiálem podle zaměření, např. v Dílně najdete kladivo či šroubovák, v Pokusech a objevech třeba sbírku polodrahokamů či lupu a mikroskop.

Každé z center rozvíjí jinou inteligenci. V Ateliéru děti rozvíjejí tvořivost, představivost, fantazii a prostorovou orientaci, v Kostkách zase jemnou a hrubou motoriku, získávají zde cit pro geometrii a matematiku, seznamují se s fyzikálními zákony.

V centech připravujeme pro děti také činnosti, které mají různá, stejně platná řešení. Draka mohou děti namalovat, vyrobit z papíru nebo poskládat z kostek. Děti si tedy mohou vybrat, kde chtějí pracovat, aby jim to bylo příjemné, hra jim přinášela radost a byla pro ně užitečná. Ve stejném du-

CENTRUM ATELIÉR: Vybarvím si motýlka

chu mohou děti pracovat i na školní zahradě třeba v blátivé kuchyňce, v dílně, v pískovišti či na prolézačkách.

A proč je takto podnětné prostředí důležité? Vědecky bylo dokázáno, že podnětné prostředí uvádí nervovou soustavu do bdělosti, klade otázky a odpovídá na ně,

elektrické a chemické procesy podněcují k činnosti, rostou nervové buňky a dendrity, zvyšuje se počet synapsí, lepší se fungování mozku, zlepšuje se schopnost řešit problémy a to vše je podstata inteligence.

Kamila Kemrová

CENTRUM POHYB NA ZAHRADĚ: Koukejte, co dovedu!

CENTRUM DRAMATIZACE: Frajer z Maďarska

CENTRUM ATELIÉR NA ZAHRADĚ:
Nakreslím něco pro maminku.

CENTRUM ATELIÉR NA ZAHRADĚ:
Pracovat s barvami nás baví.

CENTRUM DOMÁCNOST NA ZAHRADĚ:
Vařím polévku.

CENTRUM DÍLNA:
Řez je potřeba nejprve zakreslit.

CENTRUM HUDBA:
Tluče bubeníček, tluče na buben...

CENTRUM KNIHY A PÍSMO:
Poznáváme tvary písmen.

CENTRUM MANIPULAČNÍ HRY:
Hrajeme si spolu.

CENTRUM POHYB: Sestavujeme překážkovou dráhu podle plánu.

CENTRUM POKUSY A OBJEVY:
To je ale zajímavé...

Chcete se stát hrdiny? Přidejte se k nám!

Epidemiologická krize postavila miliony lidí před nečekané výzvy. A nehledě na zásahy a pomoc státu se ukázalo, že rozhodující silou byla hlavně zvýšená míra samostatnosti jednotlivců, hledání řešení na lokální úrovni, posilování komunit i občanská angažovanost. Přesně ta síla, která je rozhodující v rámci zlepšování stavu našeho životního prostředí. Ekoškola v Čeladenské берушке se už podruhé zapojila do kampaně obyčejného hrdinství, protože každý z nás může malými změnami přispět k těm velkým. Přidejte se k nám a vyberte si jednu, dvě nebo klidně všechny výzvy, které budete od 5. do 11. října 2020 plnit. A které výzvy to jsou?

1. ŠETŘI VODOU PŘI ČIŠTĚNÍ ZUBŮ!

Nalej si vodu do kelímku nebo si jen krátce vypláchni ústa! Pokud budeš tento postup dodržovat celý rok, tak ušetříš 8 plných van vody nebo 6 424 čajových šálků.

2. ZASAĎ ROSTLINU!

Zasaď si kytku, bylinu nebo strom. Můžeš venku (strom určitě) nebo i doma do květináče. Rostliny a zvláště stromy absorbují ve velkém oxid uhličitý, který je jeden ze základních plynů stojících za skleníkovým efektem. Jeden hektar lesa za rok z ovzduší naváže a vymaže oxid uhličitý v množství 15 tun, tedy tolik, kolik vypustí středně velké auto za 100 000 km.

3. BUĎ VENKU!

Každý den buď minimálně jednu hodinu venku v přírodě (li kdyby to měl být městský park). Zároveň zkuste přesvědčit učitele, že i některá výuka může probíhat venku. Pohyb venku totiž zlepšuje psychickou pohodu, paměť a zvyšuje imunitu.

4. STAŇ SE ŠETRNÝM SPOTŘEBITELEM!

Staň se šetrným spotřebitelem. Kup si nebo vyrob látkovou tašku či síťovku a jen tu používej na nákupy. Nevyužívej plastové sáčky, tašky a nové papírové tašky (Bohužel i papírová taška zatěžuje životní prostředí! Při její výrobě dokonce více než plastová.). Zároveň nekupuj kvůli výzvě novou látkovou tašku! Tašky z bavlny se vyplatí, ale jejich výroba také zatěžuje životní prostředí. Proto je třeba je využívat dlouhodobě. Vytvoř si pytlíky na ovoce a pečivo ze starých záclon či vyrobte nebo sežeňte látkovou tašku.

5. MINIMALIZUJ ODPAD!

Nakupuj tak, abys produkoval co nejméně odpadu (tříděného i smíšeného). Vejde se všechny tvůj odpad po deseti dnech do jednoho 10litrového pytle? Průměrný Čech vyprodukuje ročně zhruba 320 kg odpadu, z toho zhruba 13 % tvoří tříděný odpad. To je průměrně 6,14 kg na člověka za týden. Kolik kilogramů odpadu, včetně toho tříděného, vyprodukuješ za týden (zvaž pytel na klasické váze)? Pokud kompostuješ, tak bio odpad nepočítej.

6. VYUŽÍVEJ EKODOPRAVU!

Vynechej na 7 dní jízdu autem a využívej jen hromadnou dopravu nebo kolo/koloběžku atd. Pokud to není z různých důvodů možné, tak výzvu změň na: Pojedu jen vždy plným autem (spolujízda...). Za každý ekologický kilometr ušetříš v průměru 129 g oxidu uhličitého. Čím více takových kilometrů najezdíme, tím více zmenšíme náš dopad na klima planety.

7. JEZ ZDRAVĚ A EKOLOGICKY!

Omez pokrmy z masa! Nejde o to ho přestat jíst, jen není třeba ho konzumovat každý den. Zkus několik dní v týdnu hledat alternativy, které by ti maso nahradily (výživově i chuťově). Produkce masa, hlavně chov hovězího, přispívá k produkci skleníkových plynů více než všechna automobilová doprava na této planetě dohromady. Za jeden den bez masa ušetříš 9,1 kg CO₂ a „zachrániš“ 0,025 zvířete.

A jak na to?

- Stáhněte si formulář na <https://www.celadenskaberuska.cz/ekoskola> nebo si o něj napište na ms@celadenskaberuska.cz a my vám jej pošleme mailem.
- Plňte výzvu (výzvy) od 5. do 11. října 2020
- V týdnu od 12. do 18. 10. 2020 nám výsledky předejte, nejlépe elektronicky na ms@celadenskaberuska.cz
- My je zpracujeme a zveřejníme, jak jsme my v Čeladné týdnu hrdinství ovlivnili životní prostředí.

Mnoho zdaru hrdinům přeje Ekotým MŠ Čeladenská берушка!

Letos to bude o jídle

V minulém školním roce se nám podařilo obhájit titul Ekoškola na skutečně vysoké úrovni. Také v letošním školním roce jsme se rozhodli nepolevit a pokračovat v programu Ekoškola, do kterého jsme dlouhodobě zapojeni.

Ve spolupráci s rodiči, kteří se rozhodli i letos nám s Ekoškolou pomoci, jsme vytvořili Ekotým. Jsme zvědaví, co vše se nám povede letos s dětmi zjistit a zlepšit. Těší nás, že i když přichází stále noví rodiče, zájem o Ekoškolou neklesá.

Téma, kterému se budeme tento rok věnovat, jsme vybrali pomocí společného hlasování dětí, zaměstnanců a rodičů z MŠ: Budeme se zabývat tématem JÍDLA, což bude jistě téma velmi zajímavé. Plánů máme spoustu a doufáme, že nám je „covidová“ situace nebude hatit a vy se brzy dozvíte, kam jsme se posunuli.

Eva Wojnarová

koordinátorka programu Ekoškola v MŠ

Nástěnka Ekoškoly se neustále proměňuje podle toho, co aktuálně prožíváme.

BAZÁREK

sezónního dětského oblečení a potřeb

KDE: V MŠ Čeladenská беруška

KDY: Příjem věcí: **5. - 7. října**

Prodej věcí: **8. - 14. října**

v pracovní dny 7-15h

Přijímáme čisté, označené podzimní a zimní oblečení a vybavení (označené vaším symbolem, cenou a pořadím v seznamu + seznam věcí, 1 položka=1věc).

Maximálně 50ks na osobu.

20% z ceny prodaného zboží bude věnováno na akce pro děti z MŠ.

PERLIČKY z prvních dnů

Dítě: „Paní učitelko, sněž to moje maso, já ho nechci.“

Učitelka: „Kdo si hrál s těmi kytičkami?“

Dítě: „Já!“ Učitelka: „Kdo je uklidí?“

Dítě: „Paní učitelka!“

Holčička přivítala ráno učitelku slovy:

„Dobrý den mladá paní.“

Dítě: „Jsem malá a kulatá.“

Učitelka se ptá dětí: „O čem si povídáte?“

Dítě: „My si říkáme ROZUMY.“

Učitelka uklízela hračky z pískoviště do kumbálu a dítě to komentovalo slovy:

„Paní učitelko, ty tu děláš binec.“

Učitelka: „Děti, která pravidla byste si ve školce přály?“ Děti: „Abychom sem mohli nosit psy. A že každý den k obědu budeme mít sladkost.“

Při hře na pískovišti: „Ten poklad, co vykopeme, bude určitě vodní zdroj.“

Při hře na pískovišti: „Ten poklad, co vykopeme, bude určitě vodní zdroj.“

A perlí i učitelky:

„Uklidte si podložky a běžte si sednout do skříňky.“

Josef Kalus: Vzpomínky

Medailony mých rodičů (pokračování)

Ale kde jsem se to octl ve svém vypravování? Vždyť chci líčit něco z mládí svých rodičů, jak to nosím v paměti z úst otcových a z vlastního doslechu.

V zimě přicházeli k nám na setmívce besedníci posedět a porozprávět a teplá kachlová kamna byla jimi zrovna oblepena. Já jako klouček měl svou residenci vykázanou na peci za kamny, i naslouchával jsem zvědavě a s nemalou účastí, když otec besedníkům vykládal:

Povím vám o sobě, jak jsem se oženil: Přišel jsem z vandru z Vídně, pobyl jsem tam dvě léta a tož měl jsem už životní zkušenosti a dílu jsem také rozuměl, přišel jsem v černých šatech jak ženich a tož otec s matkou hned se pustili do mne, že se mi bude třeba ženit, že mi už bude třiačvacet roků, že nic tak po mně svobodným není a řemeslo že jde. I nevěstu už pro mne měli, Majdalenku Č. ze sousedství. Neměl jsem nic proti tomu. Majdalena byla onaká, světu podobná, kyprá, jako z bílého těsta vyválená, jediná dcera, měla dostat chalupu s pozemky i jakési peníze, a že rodiče z obou stran rádi by z nás párek viděli, začal jsem do ní zaškrtávat. Bylo to v sousedství, tak bylo k tomu plno příležitosti, buď u pumpy jsme se sešli nebo jsme na sebe přes zahradu vyvolávali, i k nim do stavení jsem někdy vešel a už se zdálo, že z toho mračna bude déšť a už že se bude na svatební koláče zadělávat, ale co se nám nestalo, poslouchejte.

Volala na mne jednoho odpoledne, že ať vejdu k ní do zahrady, že jim právě dozrávají hrušky medůvky a že mi natřeše, přelezl jsem plot a už jsem byl u ní a Majdalena usilovně třásla, zralé hrušky padaly, já sbíral, pojídal, plnil si kapsy, a co nevešlo do kapes, i za řádra dával, ale co

das nenastrojil: když Majdalena trásla stromem (bylo tuze horko, Majdalena měla jen jedinou barchetovou modrou sukýnku na sobě), tkanička od sukně se jí náhle rozvázala nebo roztrhla a sukýnka s ní spadla, takže zůstala jen v košili. To by konečně nic zlého nebylo, i v té košilce bylo by jí to slušelo tuze pěkně – jenže ta košílka nebyla bělounká a bez poskvrny, Majdalena se zarazila a zastyděla, popadla honem sukýnku, s pláčem utekla ze zahrady a já přes plot domů a už jsem tam více neplách ani nohou a bylo po námluvách – ona se styděla a ukrývala přede mnou a já před ní. Rodiče se na mne zlobili, ale já už o Majdalence a vůbec o ženění nechtěl ani slyšet.

Ale člověk miní, Panbůh mění. Poslal mně otec po výřídě k měšťanu Theimerovi, měl dům u Dolního kostela, kde bývala stará Beseda, pocházel z německých hor od Šternberka, Němec jak poleno, přiženil se ve Frenštátě a zdomácněl tu. Vejdu tam, bylo to před nějakými svátky, všude veliká čistota, všecko čistě vydrhnuté, z kuchyně cosi vonělo a ve veliké světnici mezi dvěma vařtaty vidím děvčici-výrostka, mohla by mít tak patnáct let, rusé dlouhé vlasy rozpuštěné až po paty jako Maří Majdalena, jak si je rozčesuje hřebenem a nemůže je ani zmoci, jak jsou bujné, je v nich zahalena jako v astrachanovém plášti, i zahleděl jsem se na ni jako na obraz.

„To je po nebožce moje nejstarší dcera Johana. Neznáte ji?“ vysvětloval hospodář hodně smodrchanou češtinou.

„Neznám“, povídám, „a ta má vlasů jako lesní

panna!" pravím v obdivu.

„Měl byste hned nevěstu, kdybyste se chtěl oženit“, zažertoval.

Neřekl jsem na to ani b ani c, Johana se zapálila až po uši a odvrátila se. A nebylo dále nic, vyřídil jsem si své a šel jsem domů. Ale děvčisko nešlo mi z mysli a uvízlo mi v srdci nadobro. Potkám ji jednou na ulici, přidružím se k ní a ptám se vesele:

„Jak se máte, panno nevěsto?“

„Všelijak, pane ženichu, někdy dobře, někdy zle,“ odbývá mne podobným tónem.

„Vdala byste za mne, Johanko?“

„Proč ne? Třeba hned, Filípku!“ vydechla nasměle. A do šesti týdnů byla svatba a ruka v rukávě. Vysvobodil jsem ji z trápení: měla druhou matku, velmi nedobrou a obě byly rády, že jsem jim pomohl k rozluce. Všichni mne však varovali, že si беру za ženu mladé, nerozumné děvče, které neumí hospodařit a nic neumí. Ale já nic nedbal a ničeho se nebál a když jsme se vzali, učil ji připravovat zásmažku na zelí, nudle válet, vařit, péci, prát, mísit těsto v díži na chléb, roztápnout pec chlebovou, válet bochníky a sázet do pece po lopatě. Je pravda, že jsem někdy ztratil trpělivost a rozkatil se na ni, pozbyv trpělivosti hlavně, nechala-li překysat těsto anebo byl-li chléb zákalcovitý, že nejednou zaslzela, ale s pomocí boží a při dobré shodě do roka moje Johana všecko uměla, vyrovnala se každé hospodyně a všecko už šlo jako po másle. **(pokračování příště)**

Připravila: Zuzana Bajgarová

PROGRAM

9:00	Zahájení
9:15	Jak pečovat o blízkého, když už se o sebe nepostará sám
(praxe pečovatelsství, ukázka využití kompenzačních pomůcek)
10:00	Bezpečí seniorů
Nejnovější nekalé praktiky a manipulační techniky prodejců
10:45	Přestávka
11:00	Osobní příběh
Interview s ženou, která 8 let pečovala o svou nemocnou tchyni
11:30	Kde je nějaký zubař
aneb Jak pečovat o chrup v nestandardních situacích
12:15	Individuální poradenství
K dispozici bude nutriční terapeut, optometrista, dentální hygienistka, pracovník záchranné služby, pracovníci Charitní pečovatelské služby, Terénní odlehčovací služby, sociální pracovník Poradenského centra a pracovník Sdružení pro ochranu spotřebitelů.
13:30	Jak zvládnou finanční péči o osobu blízkou
14:00	Jídlo aneb Co vůbec může jíst?
(dietní omezení ve výživě seniorů)
14:30	Přestávka
14:45	Úrazové stavy, které seniory postihují nejvíce
15:15	Dehydratace a její projev
16:00	Konec akce

SERIÁL PETRA ANDRLE – Z HISTORIE BESKYD (XXXXI.)

V rámci seriálu přinášíme další z medailonů čeladenských a beskydských osobností. Kapitoly o nich vyšly v letech 2015–2018 v publikacích „O lidech v Beskydech a o pozoruhodných památkách a přírodních zajímavostech I, II, III“. Všechny díly si můžete zakoupit v e-shopu www.tisicovky.cz, také v IC Čeladná a v recepci AD Lara v BRC Čeladná.

V říjnu loňského roku vyšlo druhé, rozšířené vydání (+100 stran a DVD vánoční mše ve Vatikánu v roce 1999 s účastí Valašského vojvody) knihy „Osady a samoty zadních hor v historii a v obrazech“ (původně v roce 2014). Můžete si ji objednat (a s ní také díly „O lidech II a III“) na adrese ondrejnikrozhledna@seznam.cz. Pošleme obratem za původní cenu.

Misionářem i ve své rodné zemi

V zápisu obecní kroniky v Metylovicích, týkající se roku 1991, je mimo jiné uveden i tento text:

V březnu tohoto roku se v metylovské farnosti udála významná změna. Duchovní služby se ujal P. Antonín Bernáček, který se vrátil do vlasti po více než čtyřiceti letech prožitých v cizině.

Narodil se 22. 5. 1914 ve Frýdku. Studoval ve Francii, kde ho zastihla válka. V Agde vstoupil do tvořící se československé zahraniční armády. Po kapitulaci Francie se po mnoha dobrodružstvích dostal přes Španělsko a Portugalsko do Anglie. Po návratu do vlasti dostudoval v Olomouci bohosloví a v roce 1947 byl vysvěcen. Jelikož byl po komunistickém převratě několikrát předvolán k výslechu, rozhodl se ilegálně opustit Československo. Působil mezi krajany v Kanadě, v USA, ve Francii, v Německu a ve Švýcarsku.

Po listopadových událostech se rozho-

dl vrátit se do vlasti a přiložil ruku k dílu. A tak naše fara opět ožila. Dlouhá desetiletí byla neobydlená. Poslední metylovský farář zemřel v roce 1956 a od té doby spravovali naši farnost kněží z Palkovic. Výjimkou byla léta 1969–72, kdy zde působil P. Zdislav Škrabal. Ten však po třech letech působení ztratil státní souhlas a musel odejít.

Nadšení farníci během krátké doby upravili a vymalovali faru. Kostel zdálky svítí novým nátěrem, který provedli horolezci z Příbora. Byla ustavena farní rada, v jejímž čele stojí pan Josef Šigut.

Zajišťuje opravy fary i kostela, pomáhá při práci s dětmi a mládeží a také v sociální oblasti. Na podzim zorganizoval setkání důchodců v restauraci Obecník. Sál byl nabitý, lidé si s chutí zazpívali a navzájem se pobavili.

Kdo byl **Antonín Bernáček** (1914–1998)? Jeho snem bylo stát se misionářem. Proto studoval teologii v Paříži. Když v průběhu druhé světové války zaútočili Němci na Francii, přihlásil se dobrovolně do československé jednotky, která se formovala ve městě Agde u Montpellier. Zúčastnil se bojů na řece Marně, avšak po porážce Francie byl internován v pracovním táboře. O Vánocích roku 1942 se mu podařilo uprchnout přes Španělsko (kde byl také půl roku vězněn) do Anglie. Zde byl později jmenován československým spojovacím důstojníkem mezi československou a americkou armádou. Podílel se aktivně na vyloštění Spojenců v Normandii, s americkými jednotkami prošel Francii a bojoval v Porúří. Již v březnu 1945 zřídil pro totálně nasazené československé dělníky dva tábory a organizoval jejich návraty domů.

V červnu 1945 se vrátil jako kapitán československé armády do vlasti. Na podzim 1945

vstoupil do kněžského semináře v Olomouci a 1. března 1947 byl vysvěcen na kněze. Primiční mši svatou sloužil v místě svého rodiště, ve frýdeckém poutním chrámu Panny Marie.

Komunistický únorový puč v roce 1948 ho zastihl jako faráře v Uhelné u Javorníka ve Slezsku. Krátce na to byl několikrát vyslýchán, zejména proto, že se veřejně vyjádřil proti zákazu vydávání katolického tisku. Při výsleších na služebně StB v Jeseníku pochopil, že mu hrozí vězení. A tak znovu (tentokrát ilegálně) opustil vlast, o jejíž svobodu se tolik zasloužil, a odešel do ciziny. S pomocí katolického faráře Jilečka překročil ve Vimperku 28. dubna 1948 hranice do Bavorska. Doprovázel ho synovec později zavražděné Milady Horákové (1901–1950). Netušil, že to bude na dlouhých čtyřicet let. Zapojil se do práce církevních organizací mezi krajany v Evropě i v zámoří.

Z „KANADSKÝCH“ ČESKÝCH LISTŮ

V Českých listech, vydávaných v kanadském Torontu, píše například Jan Buben: Česká farnost sv. Václava v Torontu vznikala koncem čtyřicátých let 20. století, po příchodu většího počtu uprchlíků z Československa. Slovenští krajané měli v Torontu svou farnost s kostelem sv. Cyrila a Metoděje již před druhou světovou válkou. Popud k založení farnosti dal český misionář František Dostál, který na sloužení bohoslužeb dojížděl do Toronta z Chathamu. Na přání skupiny českých katolíků požádal o vyslání českého kněze z uprchlických táborů v Německu. Jeho žádosti bylo vyhověno, přijel P. Antonín Bernáček, za něhož se farnost v roce 1951 řádně ustavila.

V ROCE 1990 ZPÁTKY DOMŮ

A tak se nakonec kněz Antonín Bernáček dočkal. V roce 1990 se vrátil do své vlasti na přímé pozvání kardinála Františka Tomáška

(1899–1992), tehdy již arcibiskupa pražského a primase českého. Znali se dobře.

Hned po osvobození v roce 1945 byl František Tomášek dva roky Bernáčkovým profesorem katechetiky a pastoračky na olomoucké bohoslovecké fakultě. Avšak byli ve spojení i v době Bernáčkovy emigrace. P. Bernáček se v roce 1985 například opovážil přijet do tehdejšího Československa, však byl švýcarským občanem.

Ovšem na hranicích byl zadržen a poté sledován. Později ho znovu zadrželi u jeho příbuzných v Kunčicích pod Ondřejníkem s tím, že se musí hlásit na ministerstvu vnitra v Praze, kam ho také příslušníci tajné služby doprovodili. Nakonec ho museli pustit a on využil svého pobytu v Praze, aby navštívil kardinála Tomáška.

V době Bernáčkova návratu v roce 1990 všichni chtěli, aby zůstal v Praze. Avšak bylo velice obtížné pro něj sehnat slušné bydlení, takže ho olomoucký arcibiskup a metropolita moravský František Vaňák (1916–1991) jmenoval v dubnu 1991 farářem v Metylovicích, v Bernáčkově rodném kraji. V říjnu 1991 byl P. Antonín Bernáček ministerstvem národní obrany v uznání zásluh za svobodné Československo povýšen do hodnosti plukovníka ve výslužbě.

RADOSTNÁ ŘEHOLE V METYLOVICÍCH

V Metylovicích udělal jako farář obrovský kus práce. Obnovil duchovní život farnosti, získal většinu dětí do vyučování náboženství a oslovil většinu občanů. Počátkem července 1994, kdy se konečně konal v Praze regulérní XII. všesokolský slet, sešlo se na Strahově 23 000 cvičenců. Z toho bylo i 1 800 zahraničních Sokolů. Mezi hosty sletu byl i kanadský starosta Sokola Jan Valdauf a jeho paní Vlasta Valdaufová, rozená Tichopádová, jinak náčelnice Sokola v Kanadě.

V roce 1990 předal starosta francouzského města Agde P. Antonínu Bernáčkovi diplom, jímž byl jmenován čestným občanem města. Francouzi nezapomínají. Za svoji činnost ve francouzské armádě v letech 1939–1940 obdržel P. Bernáček již předtím francouzský Válečný kříž 1939–1945 za zásluhy o osvobození Francie.

A ti také přijeli P. Bernáčka navštívit v jeho farnosti v Metylovicích. Z čehož lze vyvodit, jak velice byl tento muž v našem exilu vážen (a to nejen v Kanadě).

Ve svobodné vlasti také nemlčí. V roce 1993 vydal svou první knihu vzpomínek na druhý odboj v letech 1938–1945. O tři roky později (1996) vydal knihu „Z Čech až na kraj světa“, v níž skromně popisuje svůj život a ideály, za které bojoval. Nejen on, ale i tisíce českých vlastenců, jimž bylo krutým způsobem znemožněno, aby se dál podíleli na rozvoji svobodného světa, pro který nasazovali své životy.

Život našeho krajana P. Antonína Bernáčka je příkladem toho, že lidé, kteří mají zájem o uplatnění svobody, demokracie a pravdy, mohou být různého zaměření, různého povolání, avšak pouze jednoho poslání.

A konkrétně v tomto případě: kněží, kteří si zaslouží naši nezměrnou úctu za jejich postoje v minulosti, a konec konců i dnes, jsou základním rysem církve, nebo, chcete-li, církvi, dneška. Lidé se špatným svědomím nebo s mizerným vzděláním vidí ihned za slovem církev církevní restituce. Je dobré si v těchto případech připomínat takové osobnosti, jakou nesporně byl i kněz Antonín Bernáček.

Ke konci svého života ještě pracoval ve farnosti Chlebovice a 5. července 1998, pár měsíců po dovršení 84 let, odešel z tohoto světa. Jeho sen o misii se vlastně splnil. Měla pouze poněkud jiný průběh, než misie, o kterých snil, mívají. Místa, v nichž se pohyboval, včetně jeho rodné země, stále dobré misionáře potřebují. Jakkoli si to někdy (bohužel) nechceme přiznat.

Jako první přišla dcera lesního ze Salajky

Po zrušení církevní správy věznice na Mírově, kde doposud působily sestry boromejky, rozhodl se tehdejší v pořadí šestý olomoucký arcibiskup Bedřich Egon lantkrabě z Fürstenberka (1813–1892) postavit nový ústav (u kláštera Milosrdných sester sv. Karla Boromejského) v dnešním Frýdlantu nad Ostravicí. Jednak proto, že toto místo i jeho okolí dobře znal, a protože mu bylo slíbeno, že sem budou moci přijít sestry boromejky. On sám si představoval, že se budou podílet na vzdělávání dcer zaměstnanců arcibiskupství. Hodně jest citován jeho výrok „*Nechť sestry důkladně vyučují dcery mých lesních a hutních úředníků a vychovávají z nich hodné křesťanské hospodyně*“.

Sestry boromejky, oficiálně Kongregace milosrdných sester svatého Karla Boromejského, přišly do českých zemí v 19. století a sehrály značnou roli při výchově mladých žen, zejména z hledisek sociálních a všeobecně vzdělávacích. Arcibiskup Bedřich přivedl do arcidiecéze několik řádů a kongregací, většinou těch, jejichž členky se staraly o potřebné v nemocnicích a v charitativních ústavech. Základní kámen ústavu, jehož rozkvět a rozvoj byl dán podstatnou finanční podporou arcibiskupského olomouckého úřadu, ale i samotným arcibiskupem, byl položen v srpnu 1871.

Bílou, Baraní a Samčanku. Ta byla ustavena v roce 1908 díky pochopení arcibiskupa Františka Saleského Bauera (1841–1915). Snad je třeba poznamenat, že kostelík v Bílé je svojí architekturou naprosto vzdálen tehdejšímu zvyklostem stavby sakrálních památek nejen v Beskydech, ale i na Moravě. Netradiční stožárová konstrukce stavby „stavkirche“, odpovídající způsobům, používaným pro podobné stavby v 11. století v Norsku. Traduje se, že se pan kardinál nechal při vytváření podoby tohoto kostelíka inspirovat modelem kostela severského typu, který byl vystaven na Světové výsta-

KOSTELÍK V BÍLÉ

Jméno arcibiskupa Bedřicha je v naší oblasti spojeno současně i s výstavbou kostelíka sv. Bedřicha v Bílé. Klášter ve Frýdlantě stavěl stavební rada ing. Antonín Kybasta (1837–1903), který byl ve stejné době pověřen právě i touto stavbou v Bílé. A tak se stalo, že dne 3. října 1875 byla panem arcibiskupem vysvěcena nejen kaple frýdlantského kláštera, ale i kostel v Bílé.

V krátké době poté byla vedle kostela postavena z prostředků arcibiskupství i školní budova. A tak byla v Bílé od roku 1885 stála škola. Navíc se postavením kostelíka vytvořily podmínky pro vznik samostatné duchovní správy pro

vě ve Vídni. Těžko říci. Jméno arcibiskupa Bedřicha je ovšem také spojeno s přestavbou vrchnostenských kanceláří a bytu hejtmána na Hukvaldech na lovecký letohrádek o šestnácti místnostech.

V politice dotačních podpor ústavu a kláštera ve Frýdlantě pokračovali i následovníci jeho zakladatele, zejména pak arcibiskup František Saleský Bauer, který klášter rozšířil o několik dalších učebních prostor a zakoupil pro účely ústavu i protějščí hostinec Kybast (dnes Základní umělecká škola Leoše Janáčka). Ve třicátých letech minulého století vznikly další přestavby a přístavby, neboť od počátku zde bylo několik odborných škol – v jistých dobách se v klášteře vzdělávalo až 700 dívek. Vyučovalo se většinou v obou zemských jazycích.

POTŘEBNÝM POMÁHÁ DODNES

V roce 1950 byl v původním objektu kláštera zřízen Domov důchodců. Dodnes je objekt architektonickou chloubou Frýdlantu nad Ostravicí. A potěšitelným faktem je i to, že až na malé výjimky dob válečných nebyl nikdy zneužit proti svému původnímu poslání. Pomáhat potřebným.

Od roku 2011 se tento Domov důchodců, později Domov pro seniory, přeměnil na Středisko sociálních služeb města Frýdlantu nad Ostravicí. Nešlo o pouhé změny názvů. Služby, které jsou v tomto zařízení poskytovány našim starším a potřebným spoluobčanům, jsou dobře koncipované, potřebné a sociálně velice vstřícné a citlivé. Jakoby se do klášterních zdí vrátil duch doby, v níž sem jako první chovanka přišla v roce 1875 osmiletá Maruška Rajchová, dcera hajného ze Salajky.

Petr Andrlé

Současné snímky budovy bývalého kláštera pořídil Josef Konečný.

Novinky

RESTAURACE & HOTEL

NA ROZCESTÍ

ČELADNÁ 249

SNÍDANĚ

Každé ráno skvělá snídane pro Vás!

PASTA PARTY

Každé úterý od 17 do 20 hod.

Nabídka dvou druhů těstovin Penne a Tagliatelle,
k tomu možnost výběru ze tří druhů omáček,
cena 149 Kč/porce

STEAK NIGHT

Každý čtvrtek od 17 - 20 hod.

Nabídka hovězího steaku za cenu 299 Kč vč.
hranolek, nebo bagety nebo grilované zeleniny.

SÁL

Možnost pořádání firemní a společenské akce.

www.restauracenarozcesti.cz

Čerstvé MÍSTNÍ PRODUKTY AŽ K VÁM DOMŮ

OBJEDNÁTE NA

www.odmistnich.cz

V KOŠÍKU SI VYBERETE
DEN A HODINU,
KDY VÁM PRODUKTY DORUČÍME

CATTALEYA

Resort Cattaleya opět v plné kráse!

V začátku měsíce září proběhla na restauraci resortu Cattaleya drobná rekonstrukce.

Ale dnes už je opět restaurace i celý resort přichystán pro vás.

Prožijte začátek podzimu v klidu a kráse beskydských lesů a ochutnejte něco z nabízených pochoutek v naší restauraci. Jsme připraveni uspořádat pro vás rodinné oslavy, svatby i firemní večírky.

Máme již nyní přichystanou i nabídku vánočního cukroví, mix. z pěti druhů, které pro vás znovu napeče naše paní cukrářka Natálka. Kapacita cukrárny je omezená, proto doporučujeme s objednávkou neváhat. Objednávejte buď e-mailem na info@cattaleya.cz nebo telefonicky na +420 734 510 005.

Cena cukroví 790 Kč/kg. Letos pečeme i BEZLEPKOVÉ. Cena bezlepkového cukroví 890 Kč/kg.

Vyzvednout si jej pak můžete ve dnech od 17. do 22.12.2020

Romana Večeřová
a
Petra Nytrová Gallová

DVA SVĚTY

Galerie Lara

Beskydské rehabilitační centrum Čeladná

30. října - 2. prosince 2020

otevřeno denně od 9 do 21 hodin

DĚTSKÁ FYZIOTERAPIE

Mgr. Jitka Nováková

Psychomotorická poradna

- Konzultace psychomotorického vývoje
- Handling dle Bobatha
- Něžná náruč rodičů

Neurokineziologické vyšetření

Terapie hybných poruch na vývojových principech

- Vojtova metoda
- Bazální posturální programy dle Čákové
- Klappovo lezení
- Manuální terapie dle Mojžíšové
- Aktivace hlubokého stabilizačního systému
- Kineziotejpung
- Ergonomická opatření

Trojanovice 353, 1.p. nad Hruškou

Tel.: +420 739 324 401

jitka@fyzio-ichtys.cz

www.fyzio-ichtys.cz

Hledáme pozemek ke koupi

Jsmo mladá rodina původem z Frydku Místku.
Před 10 lety jsme se kvůli práci odstěhovali
do Brna. Rádi bychom se alespoň částečně
vrátili do našeho rodného kraje, a proto
hledáme pozemek ke stavbě chalupy.

Za nabídky předem děkujeme.

Simona Banasinská
tel.: 775 610 555 | email: banasinska@seznam.cz

ŘÁDKOVÁ INZERCE

Hledám někoho, kdo mě naučí pracovat
se zrcadlovkou a fotoshopem. 604 690 096

Koupím byt, garáž i ve starší zástavbě na Čeladné (bytovky).
Jsem soukromá osoba: 604 690 960

Doučím matematiku ZŠ i SŠ.
Připravím k maturitě i přijímacím zkouškám
na střední i vysokou školu. 737 156 985

Hledám podnájem 1+1 mebp 2+1 Čeladná + okolí - nezařízený,
popř. částečně, do 7.000 Kč. Děkuji za nabídky 603 72 69 18.

Daruji keře malin 2x rodící.
Majerová, 608 436 643

Čeladenský REJ

Aktuální informace o dění v Čeladné,
pozdávky, kalendář akcí

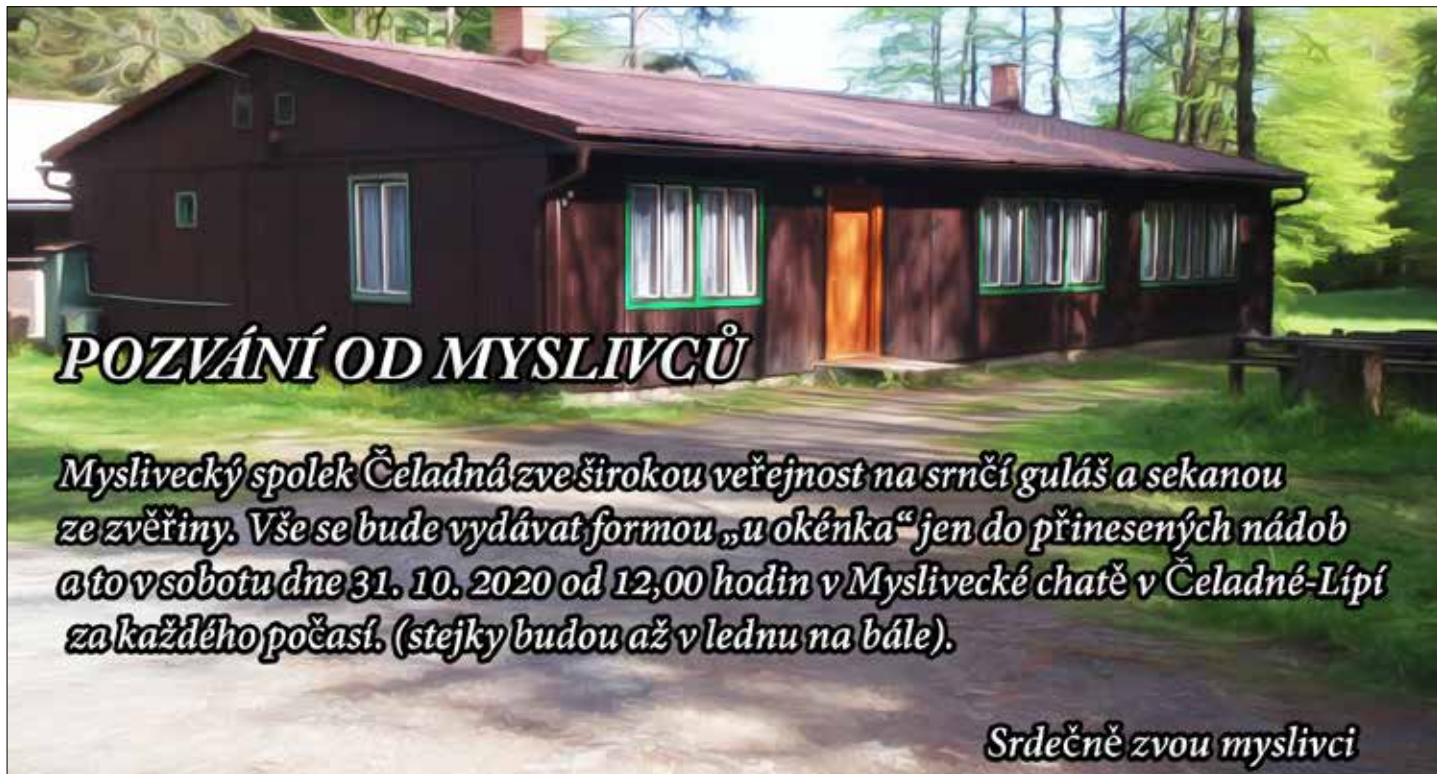
**Nejaktuálnější zprávy najdete vždy
na Facebooku Čeladenský rej**

Odměna pro luštitel: kniha Petra Andrle

Tajenka z minulého čísla: V ŘÍJNU BUDOU VOLBY DO KRAJE I SENÁTU. Z úspěšných luštitelů jsme vylosovali Vlastimila Děckého. Opět hrajeme o krásnou historickou knihu Petra Andrle. Odpovědi se jménem a adresou posílejte na adresu OÚ nebo na e-mail zpravodaj.celadna@seznam.cz.

AUTOR: -KAWI-	PŘEDSTA- VENÍ KLÁŠTERŮ	1. ČÁST TAJENKY	ALŽÍRSKÝ PŘÍSTAV	CITOSLOVCE ODMÍTÁNÍ	NAŠE MĚSTO	LILJOVITÁ ROSTLINA		MEZ	INDICKÝ SPISOVATEL	ZKRATKA STROJNÍ A TRAKTORO- VÉ STANICE	SPZ KOLNA	LETEC	BAMBUS NA RYBÁŘSKÉ PRUTY		DOKONALE IDENTICKÝ JEDINEC	HROB	2. ČÁST TAJENKY	OSOBNÍ ZÁJMENO
ZOBÁKEM OJÍST							MAZUT							SLOVENSKY „KŘEST“				
VÝSADKA ROVO							USEDLÝ VENKOVAN							HONY				
CITOSLOVCE POVZDECHU					AMERICKÝ HEREC						ASIATOVA							ČUNÍCI
OSTEN				PATŘÍCI ZITĚ					NEZVEDE- NÉ DÍTĚ		CHEMICKÁ SLOUČENINA					SPZ TEPLIC		
INICIÁLY HEREČKY ANDRLOVÉ			TROCHU SE NAPÍT		ČESKÝ STUDENT				SEDACÍ UMYVADLO							HRAD U ZNOJMA		
	DRAČÍ UZEL (HOROLEZ)							PATŘÍCI NINĚ		MALAJSKÉ SIDLO					LIPNICOVITÁ ROSTLINA			
	ZKR. AKADE- MIE VĚD				PATŘÍCI RITĚ			ZŮSTAT SROVNANÝ						DRUH HOUBY				
ZÁKLAD UMĚLÝCH BARVIV							MÍSTO NA DOSTIZÍCH							YODNÍ ROSTLINA				
S RADOSTÍ VIDĚT						HLEN Z NOSU	VRSTVA PRVOHOR						ZÁPRAVA					
	AMERICKÝ BUBENÍK				PIVOTMAN							OPATŘOVAT DATEM						
	PŘEDLOŽKA				NASYCOVAT							MALAJSKÉ SIDLO						
VIDINA				MĚSTO ČA- RODĚJNIC					RADIO- LOKÁTOR							UKAZOVACÍ ZÁJMENO		
				HLOUBIT OTVOR					MECHANIC. ČLOVĚK							ASFALTOVÁ LEPENKA		
NÁZEV HLÁSKY S			VYLEŠTIT												EVROPAN			POTOMEK
			HUSPENINA												MILENEC			
	PODSVĚTÍ (KNIŽNĚ)							SLONÍ ORGÁN							POSVÁTNÝ EG. BYK			
	MUŽ MLÁTI- CÍ OBIJÍ							BOD NA OBLOZE							OPASKY (ZASTARALE)			
NATÍRAT SÁDLEM							BYVALÝ NÁZEV ŘE- KY TIGRID						OSAHÁNÍ (MN. ČÍSLO)					
							FUNĚT						LEKNUTÍ (MN. ČÍSLO)					
LUSKAT						KANADSKÝ SPISOVATEL						NAŠE ŘEKA				STARÉ ZÁJMENO		
						TAROKOVÁ KARTA						PÁLIT SKRZ				TÝKAJÍCÍ SE ŠAVLE		
DRUH NEROSTU					ČESKÝ SKLADATEL						ŠERMÍŘSKÝ KOBEREK						CITOSLOVCE TROUBENÍ	ANGLICKÁ ŘEKA
					KOUT						PŘIROZENÁ SODA							
TÍM ZPŮSOBEM				PAPRIKA					DÁVATÍ TREST									
				MLUVA					NÁZEV ZUB- NÍ PASTY									
CELNÍ KÓD EKVADORU			BYT VHD					RUSKÝ „LHŮTY“							CITOSLOVCE VRČENÍ			
			SLUNEČNÍK (ZASTARALE)					VÝKON CHIRURGA							KRUTÁ			
TVRDÉ VĚST K NĚČEMU							TOPIVA							MOŘSKÁ RYBA				
							PLOD OŘEŠÁKU							DĚTSKÝ ZÁSYP				
	KYRGYZSKÉ SIDLO	SMĚNEČNÝ RUČÍTEL				DIVADELNÍ ZÁVĚS							INDONÉSKÝ OSTROV					PULS
		FRANCOUZ HORČICE				ZBOŽNÁ ÚCTA							ANGLICKY „JEDNA“					
DRUH KARTY						ČASTO ZNOVU MALOVAT												
						MZDA												
JMÉNO HERCE SHARIFA					ŠPANĚLSKÉ SIDLO						OSOBNÍ ZÁJMENO				SLOVENSKY „ARY“			
					SPZ BENEŠOVA						POBÍDKA				SVOJE			
SEVERSKÝ PAROHÁČ				ČLENOVEC				ÚC								INICIÁLY PANENKY		
				ZKRATKA VKLADNÍ KNÍŽKY				LATINSKÝ „A“								ZKR. ODĚV- NÍ TVORBY		
UPRAVIT								KOBKA					JMÉNO ZPĚVÁKA JAHELKY					POMŮCKY:
																		ALOR, ARIT, ASAN,
INDICKÉ MĚSTO								DÍLČÍ ROZPOČET					NADÁVAT					KUNST, PEDOK, PIERA,
																		RICH, ROBAN, TOLUK,
																		ZABAS, ZLAK

POZVÁNÍ OD MYSLIVCŮ

Myslivecký spolek Čeladná zve širokou veřejnost na srnčí guláš a sekanou ze zvěřiny. Vše se bude vydávat formou „u okénka“ jen do přinesených nádob a to v sobotu dne 31. 10. 2020 od 12,00 hodin v Myslivecké chatě v Čeladné-Lípí za každého počasí. (stejky budou až v lednu na bále).

Srdečně zvou myslivci

...a bezpečí má jméno

Zajišťování služeb z oblastí

- Fyzická ostraha majetku
- Ochrana osob
- Převoz hotovosti a cenin
- Elektronická ostraha objektů
- Odhalování nelegální zpravodajské techniky
- Pult centralizované ochrany

ČOS - Česká ochranná společnost a.s.
Kolejní 1323/12, Ostrava
mob: +420 602 106 063
tel: +420 596 124 315
www.cosas.cz

Nabízíme připojení Vašeho bytu, apartmánu, chaty nebo sídla Vaší firmy k novému pultu centralizované ochrany „KRONOS“, který svými parametry vysoce převyšuje současné standardní PCO. Systém lze přizpůsobit na míru, dle Vašich požadavků a potřeb.

ZÁSAHOVÁ SKUPINA PŘÍMO V ČELADNÉ

RYCHLOST - SPOLEHLIVOST - BEZPEČÍ - TRADICE

Vzhledem ke zvýšenému nápadu majetkové trestné činnosti Vám nabízíme výhodné zabezpečení Vašeho rodinného domu, apartmánu, chaty nebo provozovny.

Naše služby poskytujeme v obcích Čeladná, Frýdlant nad Ostravicí, Pstruží, Kunčice pod Ondřejníkem a Ostravice.

Připojíme Váš již existující elektronický zabezpečovací systém na náš pult centralizované ochrany, případně Vám připravíme návrh na zabezpečení Vašeho objektu.

Pomocí nových mobilních aplikací můžete mít neustále přehled o Vašem objektu také prostřednictvím Vašeho mobilního telefonu.

Samozřejmostí je také možnost zapojení hlásičů požáru. Neváhejte nás oslovit na níže uvedených kontaktech.

cos@cosas.cz, 733 311 311

Ordinační hodiny v říjnu

Obvodák z Čeladné / MUDr. Návrátilová
(558 684 044)

Pondělí

injekce 6:45-7:30
ordinace 7:30-13:00

Úterý, čtvrtek

odběry, injekce 6:45-7:30
ordinace 7:30-13:00

Středa

injekce 13:30-14:00
ordinace 14:00-18:00

(pouze pro pracující, objednané a akutní stavy)

Pátek

injekce 6:45-7:30
ordinace 7:30-12:00

Web: www.obvodakzceladne.cz

Lékárna

(725 816 569)

Pondělí 8:00-16:00
Úterý 8:00-14:00
Středa 8:00-17:30
Čtvrtek 8:00-14:00
Pátek 8:00-16:00

Sanitky: 558 628 882

Záchranná služba: 155

MUDr. Al-Saheb (603 244 551)

Pondělí 7:00-10:00
Úterý 7:00 - 9:30 (pozvaní)
9:30-11:00

(1. a 3. týden v měsíci poradna)

Středa 7:00-10:00 12:00-15:00

Pátek 10:00-12:00 (12-13 pozvaní)

Zubní ordinace

MUDr. Záškodná MDDr. Schotliová

(724 780 732 nebo 558 684 066)

Po 13:00-19:00 12:00-19:00

Út 7:30-13:00 7:00-14:00

St 7:30-13:00 9:00-16:00

Čt 7:30-13:00 7:00-14:00

Pá neordinuje 7:00-14:00

Zdravotnické zařízení Čeladenka

Po, Čt 8:00-12:00 12:30-17:00

Úterý 7:00-12:00 12:30-17:00

Středa 7:00-12:00 12:30-15:30

Pátek 8:00-12:00 12:30-14:00

Geodetické práce

Ing. Lukáš Vrubel
Čeladná

728 886 874

Obecní úřad Čeladná, č.p. 1, 739 12
Čeladná, IČ: 00296571

Úřední hodiny

PO, ST 8.00 - 11.15 12.15 - 17.00
ÚT, ČT 7.00 - 11.15 11.45 - 14.30

**Upřednostňujte prosím e-mail a telefon,
elektronická podání a platby převodem.**

Sekretariát

E-mail: sekretariat@celadna.cz

Telefon: 558 684 008

Matrika

E-mail: obecmatrika@seznam.cz

KONTAKTY NA OÚ

Starosta

E-mail: starosta@celadna.cz

Místostarostka

E-mail: mistostarosta@celadna.cz

Telefon: 724 178 925

Podatelna

E-mail: celadna@iol.cz

Web: www.celadna.cz

Stavební úřad

Jana Večerková, Ing. Zuzana Pochobradská

Telefon: 558 684 018

Telefonní čísla

IC Čeladná	558 684 400
MÚ Frýdlant nad Ostravicí	558 604 111
Úřad práce FM	950 113 111
ÚP Frýdlant - př. na bydl.	950 113 222
ÚP Frýdlant - zaměstnání	950 113 211
OSSZ	558 604 700
Česká pošta	954 273 912
Dětský domov	558 684 112
Základní škola	558 684 006
MŠ Čeladenská beruška	777 364 188
budova MŠ	777 364 189
Mateřská škola Čeladná	558 684 548
Fara Čeladná	595 171 252
Památník J. Kaluse	739 219 838
Nádraží ČD	972 752 143
Beskydské reh. centrum	552 533 211
Polarium	558 603 311

Čistírna odpadních vod	558 684 046
Autodoprava Kopecký	604 806 211
Pila Mikeska	605 706 707
Pneu Macura	773 083 186
Srubby Pacák - Pavel Pacák	737 248 246
Srubby Pacák - Mich. Pacák	603 569 096
Nervy-Machander Oldřich	558 684 522
Přádelna vlny p. Mitura	558 684 241
Stavebniny Bělídlo	739 624 344
Palivové dřevo Běčák	731 000 706
Železářství Martin Špíl	731 045 032
Řeznictví Kohut Čeladná	734 854 072
Potraviný Kohutová Čel.	558 684 048

Hasiči	558 684 441
	150
Policie ČR	158
Policie ČR - Frýdlant n.O.	974 732 731
	558 442 011
Záchranná služba	155
	112
Poliklinika Frýdlant n.O.	558 616 111
LDN FM, Revoluční ul.	558 630 327
Nemocnice FM	558 415 111
Koroner (volat při úmrtí)	725 440 155
Horská služba	558 677 393
	606 769 011

ČEZ - poruchová služba	800 850 860
Informace o tel. číslech	1188
MARA-TAXI (non-stop)	603 720 357
Chirurgie Frýdlant n.O	558 679 011
Správce hřbitova Čeladná	731 073 659
Pohřební služba Frenštát	777 835 626

HASIČSKÁ POHOTOVOST 724 179 160

Telefonní číslo na Rostislava Pavelce ze Sboru dobrovolných hasičů Čeladná mohou občané využít v případě mimořádných situací (zatopený sklep, zabouchnuté dveře, spadlý strom a jiné naléhavé situace).

GRATULUJEME K JUBILEU: ŘÍJEN

Alois Šigut	70 let
Jiří Filipec	75 let
Jiří Špaček	75 let
Anna Čajánková	75 let
Jitka Nováčková	75 let
Božena Toflová	75 let
Eliška Valová	85 let
Pavel Rutrle	85 let
Milada Sekaninová	90 let
Vlasta Wiltschová	95 let

ZLATÁ SVATBA

Dne 30. října 2020 oslaví
50 let společného života manželé
Jaroslav a Jaromíra PAVELCOVI.

*Dávno již dozněly slavnostní zvony
když jste si poprvé řekli svůj slib,
dodnes vám v srdcích zní nadějně tóny,
společně půjdeme životem líp...*

SENIOR TAXI

Čeladenský dostavník

737 135 546

Tam i zpět 24 Kč.
Objednávky den předem!

SENIOR TAXI

„do nemocnic“

776 241 220

1 km = 7,50 Kč
Provozuje SSS Frýdlant n. O.

ONDŘEJNICKÝ PŮLMARATÓN

9.ročník horského běhu

10. 10. 2020, start 12h

www.areal-opalena.cz

WWW.ONDREJNICKYPULMARATON.CZ
REGISTRACE ONLINE NA WEBU I NA MÍSTĚ
VĚCNÉ A FINANČNÍ CENY V HODNOTĚ 20 000Kč
DÉLKA TRATĚ 21KM, PŘEVÝŠENÍ 1250M

Ohledně koronavirových omezení sledujte
aktuální informace na FB @skiopalena

Statutární město
Frýdek-Místek

Čeladná

Pstruží

Pivo akce

Hledáme dobrovolníky:

Pokud máte zájem podílet se na organizaci tohoto běžeckého závodu (stanoviště na trati/ na startu)
kontaktujte nás. Tel.: 725 828 114, skiopalena@seznam.cz

Aplikaci Obec Čeladná si stáhněte:

Čeladenský zpravodaj – Zpravodaj obce Čeladná

Vydavatel: Obec Čeladná, Čeladná 1, 739 12 Čeladná, IČ 00296571.

Registrační číslo: MK ČR E 18756

Šéfredaktor: Vladislav Sobol; grafika: Robin Caiš a Vladislav Sobol

Redakce: zpravodaj.celadna@seznam.cz, 725 595 417

Vychází měsíčně v nákladu 1400 ks.

Listopadové číslo vyjde 30. 10. 2020

Uzávěrka: 23. 10. 2020

Uzávěrka inzerce: 22. 10. 2020

Podklady: poštou na adresu OÚ nebo lépe e-mailem do redakce, fotky v samostatných souborech v co nejvyšším rozlišení.